Europa-Parlamentet
2024-2029

VEDTAGNE TEKSTER

P10_TA(2025)0189

Fremtiden for landbruget og den fælles landbrugspolitik efter 2027

Europa-Parlamentets beslutning af 10. september 2025 om fremtiden for landbruget og den fælles landbrugspolitik efter 2027 (2025/2052(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 13, 38 og 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) om den fælles landbrugspolitik og dens målsætninger,

– der henviser til artikel 40 og 42 i TEUF om oprettelse af en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om fastsættelse af, i hvilken udstrækning konkurrencereglerne gælder for fremstilling af og handel med landbrugsprodukter,

– der henviser til artikel 349 i TEUF om fastlæggelse af status for regionerne i den yderste periferi og betingelserne for traktaternes anvendelse på disse regioner,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. februar 2025 med titlen "En vision for landbrug og fødevarer – Sammen skaber vi en attraktiv landbrugs- og fødevaresektor i EU for de kommende generationer" (COM(2025)0075),

– der henviser til Eurobarometerundersøgelsen fra 2024 med titlen "Europeans, Agriculture and the CAP" (Europæere, landbrug og den fælles landbrugspolitik)[1],

– der henviser til Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål[2],

---

1 Europa-Parlamentets Eurobarometer for foråret 2024 blev gennemført mellem den 7. februar og den 3. marts 2024 i de 27 EU-medlemsstater.

2 EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. januar 2025 med titlen "Et konkurrenceevnekompas for EU" (COM(2025)0030),

– der henviser til sin beslutning af 15. december 2022 om opskalering af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027: Et robust EU-budget, der er egnet til nye udfordringer[1],

– der henviser til Mario Draghis rapport af 9. september 2024 med titlen "The future of European competitiveness" (Fremtiden for den europæiske konkurrenceevne),

– der henviser til Sauli Niinistös rapport af 30. oktober 2024 med titlen "Safer Together – Strengthening Europe's Civilian and Military Preparedness and Readiness" (Stærkere sammen – styrkelse af Europas civile og militære beredskab og parathed),

– der henviser til Enrico Lettas rapport fra april 2024 med titlen "Much more than a market – Speed, Security, Solidarity" (Meget mere end et marked – hastighed, sikkerhed, solidaritet),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 27. marts 2024 med titlen "Fremtiden bygges på naturen – Fremme af bioteknologi og bioproduktion i EU" (COM(2024)0137),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1468 af 14. maj 2024 om ændring af forordning (EU) 2021/2115 og (EU) 2021/2116 for så vidt angår normer for god landbrugs- og miljømæssig stand, ordninger for klimaet, miljøet og dyrevelfærd, ændringer af strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, revision af strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og fritagelser fra kontrol og sanktioner[2],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2115 af 2. december 2021 om regler for støtte til strategiske planer, der udarbejdes af medlemsstaterne under den fælles landbrugspolitik og finansieres gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1305/2013 og (EU) nr. 1307/2013[3],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2117 af 2. december 2021 om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter,

---

1 EUT C 177 af 17.5.2023, s. 115.
2 EUT L, 2024/1468, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.
3 EUT L 435 af 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj. Berigtigelse af endeligt dokument (32021R2115R(03)), EUT L 227 af 1.9.2022, s. 136. Berigtigelse af endeligt dokument (32021R2115R(02)), EUT L 181 af 7.7.2022, s. 35.

(EU) nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, (EU) nr. 251/2014 om definition, beskrivelse, præsentation, mærkning og beskyttelse af geografiske betegnelser for aromatiserede vinprodukter og (EU) nr. 228/2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder[1],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 af 13. marts 2013 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i Unionens fjernområder og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 247/2006[2],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2116 af 2. december 2021 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1306/2013[3],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1143 af 11. april 2024 om geografiske betegnelser for vin, spiritus og landbrugsprodukter samt garanterede traditionelle specialiteter og fakultative kvalitetsudtryk for landbrugsprodukter, om ændring af forordning (EU) nr. 1308/2013, (EU) 2019/787 og (EU) 2019/1753 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1151/2012[4],

– der henviser til det europæiske borgerinitiativ "End The Cage Age" og til sin beslutning af 10. juni 2021 herom[5],

– der henviser til sin beslutning af 9. maj 2023 om skoleordningen for frugt, grøntsager, mælk og mejeriprodukter fastsat i forordningen om den fælles markedsordning[6],

– der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 26. marts 2025 med titlen "EU-strategien for en beredskabsunion" (JOIN(2025)0130),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. november 2021 med titlen "Beredskabsplan til sikring af fødevareforsyningen og fødevaresikkerheden i krisetider" (COM(2021)0689),

---

1 EUT L 435 af 6.12.2021, s. 262, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj. Berigtigelse af endeligt dokument (32021R2117R(04)), EUT L 192 af 31.7.2023, s. 34.
2 EUT L 78 af 20.3.2013, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/228/oj.
3 EUT L 435 af 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.
4 EUT L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj.
5 EUT C 67 af 8.2.2022, s. 131.
6 EUT C, C/2023/1063, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1063/oj.

– der henviser til Kommissionens afgørelse af 12. november 2021 om nedsættelse af ekspertgruppen vedrørende den europæiske kriseberedskabs- og indsatsmekanisme for fødevaresikkerhed[1],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. marts 2022 med titlen "Beskyttelse af fødevaresikkerheden og styrkelse af fødevaresystemernes modstandsdygtighed" (COM(2022)0133),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 9. november 2022 med titlen "Sikring af adgang til gødning til overkommelige priser" (COM(2022)0590),

– der henviser til rapporten fra FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) fra 2024 med titlen "The State of Food and Agriculture 2024"[2],

– der henviser til sin beslutning af 19. oktober 2023 om generationsskifte på fremtidens landbrugsbedrifter i EU[3],

– der henviser til sin beslutning af 13. december 2022 om en langsigtet vision for EU's landdistrikter – Hen imod stærke, forbundne, modstandsdygtige og fremgangsrige landdistrikter i 2040[4],

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. maj 2022 med titlen "Mennesket i centrum, sikring af bæredygtig og inklusiv vækst og udnyttelse af potentialet i EU's regioner i den yderste periferi" (COM(2022)0198),

– der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 19. februar 2025 med titlen "Hvordan en programmering, der integrerer LEADER-tilgange og lokaludvikling styret af lokalsamfundet efter 2027, kan bidrage til en bedre gennemførelse af den langsigtede vision for EU's landdistrikter"[5],

– der henviser til sin beslutning af 16. februar 2023 om Kommissionens meddelelse om sikring af adgang til gødning til overkommelige priser[6],

---

1 EUT C 461 I af 15.11.2021, s. 1.
2 FAO, "The State of Food and Agriculture 2024 – Value driven transformation of agrifood systems", Rom, 2024, https://doi.org/10.4060/cd2616en.
3 EUT C, C/2024/2658, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.
4 EUT C 177 af 17.5.2023, s. 35.
5 EUT C, C/2025/1703, 26.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1703/oj.
6 EUT C 283 af 11.8.2023, s. 51.

– der henviser til sin beslutning af 13. juni 2023 om vurderingen af den nye meddelelse fra Kommissionen om regionerne i den yderste periferi[1],

– der henviser til sin beslutning af 14. juni 2023 om sikring af fødevaresikkerhed og langsigtet modstandsdygtighed i EU's landbrug[2],

– der henviser til sin beslutning af 15. februar 2017 om lavrisikopesticider af biologisk oprindelse[3],

– der henviser til rapporten af 4. september 2024 "A shared prospect for farming and food in Europe" (En fælles udsigt for landbrug og fødevarer i Europa) på baggrund af den strategiske dialog om fremtiden for EU's landbrug,

– der henviser til Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse af 19. juni 2024 med titlen "Den fælles landbrugspolitiks fremtid"[4],

– der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 17. januar 2024 med titlen "Fremme af uafhængig og bæredygtig fødevareproduktion: strategier for den fælles landbrugspolitik efter 2027"[5],

– der henviser til resultaterne af Kommissionens evalueringsstøtteundersøgelse fra 2024 om EU's støtteordninger for landbruget i regionerne i den yderste periferi (POSEI), som bekræfter effektiviteten og relevansen af dette program for fødevaresikkerhed, territorial, social og økonomisk samhørighed og opretholdelsen af landbrugsaktiviteter i særligt sårbare øområder og regioner i den yderste periferi[6],

---

1 EUT C, C/2024/480, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/480/oj.
2 EUT C, C/2024/483, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
3 EUT C 252 af 18.7.2018, s. 184.
4 EUT C, C/2024/5363, 17.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5363/oj.
5 EUT C, C/2024/2099, 26.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2099/oj.
6 Kommissionen: Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Ecorys, EØFG AGROSYNERGIE og Metis, "Evaluation support study of the EU support schemes for agriculture in the outermost regions (POSEI) and less Aegean Islands (SAI) – Final report" (Evalueringsstøtteundersøgelse om EU's landbrugsstøtteordninger i regionerne i den yderste periferi (POSEI) og de mindre øer i Det Ægæiske Hav – Endelig rapport), Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2762/926041.

– der henviser til Det Europæiske Regionsudvalgs rapport af 7. oktober 2024 med titlen "Regionernes og byernes tilstand i Den Europæiske Union",

– der henviser til erklæringen af 18. december 2024 fra koordinationsgruppen for pagten for landdistrikterne om fremtiden for landdistrikterne og politikken for udvikling af landdistrikterne i Den Europæiske Union,

– der henviser til Den Europæiske Centralbanks analyse fra juni 2025 af stigningen i produktionsomkostningerne, realværditabet og Den Europæiske Centralbanks makroøkonomiske fremskrivninger vedrørende de registrerede inflationsrater i euroområdet[1],

– der henviser til udtalelse fra Udvalget om Miljø, Klima og Fødevaresikkerhed,

– der henviser til forretningsordenens artikel 55,

– der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A10-0143/2025),

A. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik er en grundlæggende og veletableret EU-politik, der spiller en strategisk vigtig rolle i den nuværende usikre geopolitiske kontekst, og som udgør en central del af EU's fødevaresikkerhed, forsvar og strategiske autonomi;

B. der henviser til, at den fælles landbrugspolitiks mål fortsat skal bestå i at sikre øget produktion og produktivitet i landbruget, bidrage til en rimelig levestandard for landbrugsbefolkningen ved at øge indkomsterne, understøtte stabiliteten, bæredygtigheden og konkurrenceevnen i EU's landbrugs- og skovbrugssektorer og bidrage til udviklingen af landdistrikterne; der henviser til, at der skal tages hensyn til de særlige karakteristika ved landbruget, navnlig i forbindelse med klimarelaterede udfordringer, kriser og konfliktscenarier; der henviser til, at den fælles landbrugspolitik bidrager til og styrker modstandsdygtigheden af fødevareproduktionen med hensyn til kvantitet, kvalitet og prisoverkommelighed for forbrugerne samt produktionen af råmaterialer til forskellige anvendelser med tilknytning til bioøkonomien;

C. der henviser til, at der i tråd med EU-strategien for en beredskabsunion er behov for at sætte landbruget øverst på den økonomiske og politiske dagsorden og anerkende dets rolle som et afgørende element i EU's sikkerheds- og forsvarspolitikker; der henviser til, at produktiv landbrugsjord derfor har strategisk

---

1 Den Europæiske Centralbank, "June 2025 Eurosystem staff macroeconomic projections", https://www.ecb.europa.eu/press/projections/html/ecb.projections2025 06_eurosystemstaff~16a68fbaf4.da.html.

betydning og sammen med jordbunds-, vand-, luft- og biodiversitetskvalitet er en nøglefaktor i landbrugsproduktionen, som skal beskyttes;

D. der henviser til, at 150 modtagere af Nobelprisen og World Food Prize den 14. januar 2025 udsendte et åbent brev, hvori de opfordrede verdens ledere til hurtigst muligt at gøre landbrugsforskning til en prioritet med henblik på at imødekomme fødevarebehovet hos en verdensbefolkning, som forventes at være nået op på 9,7 milliarder mennesker i 2050[1];

E. der henviser til, at forventningen er, at landbrugsoutputtet i Den Europæiske Union vil falde, hvis den nuværende politiske ramme ikke ændres[2], hvilket vil øge risikoen for fødevareusikkerhed og fødevarefattigdom i EU og bidrage til den globale fødevaremangel, samtidig med at det agronomiske potentiale bevidst forsømmes;

F. der henviser til, at skovbrugssektoren ikke henhører under Den Europæiske Unions kompetence, men under medlemsstaternes;

G. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik skal styrkes, forenkles yderligere, gøres mere fleksibel og moderniseres, samtidig med at man bevarer dens sammenhængende struktur og sikrer bæredygtigheden af EU's landbrugsproduktion på tværs af dens miljømæssige, sociale og økonomiske dimensioner; der henviser til, at det er helt nødvendigt at sætte EU's landbrugssektor bedre i stand til at imødekomme både aktive landbrugeres behov og det europæiske samfunds forventninger med hensyn til fødevaresikring, -sikkerhed og -kvalitet, modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, vandmodstandsdygtighed, mental sundhed, generationsskifte og ligestilling mellem kønnene; der henviser til, at det er afgørende at mindske den bureaukratiske byrde og yde tilstrækkelig finansiering til landbrugere og landbrugsmedhjælpere og deres lokalsamfund, så de kan få en rimelig levestandard og lettere kan tilpasse sig nye udfordringer;

H. der henviser til, at der er behov for klart at opretholde tosøjlestrukturen for den fælles landbrugspolitik; der henviser til, at denne struktur bør sikre en balance mellem indkomststøtten under søjle I, der hjælper landbrugerne med at forblive eller blive

---

1 Ciechanover, A., Yonath, A. E., Riess, A. G., Adesina, A. A., Heeger, A., Fert, A., Leggett, A. J., Zeilinger, A., Patapoutian, A., Warshel, A., McDonald, A. B., Hershko, A., Barish, B. C., Marshall, B. J., Kobilka, B. K., m.fl., "Laureate letter 2025: Hunger's tipping point – An urgent call to transform food and nutrition security" (Prismodtagerbrev 2025: Sultens tippepunkt – En indtrængende opfordring til at ændre fødevare- og ernæringssikkerheden), 2025.

2 Kommissionen: Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, "EU agricultural outlook 2024-2035" (Udsigterne for EU's landbrug 2024-2035), Den Europæiske Unions Publikationskontor, Luxembourg, 2024, DOI: 10.2762/2329210.

levedygtige og producere til markedet med 100 % EU-finansierede direkte betalinger, og tiltag og investeringsstøtte til miljøvenligt landbrug som led i den velfinansierede politik for udvikling af landdistrikterne under søjle II, der støttes gennem samfinansierede foranstaltninger til at sikre en bedre håndtering af specifikke situationer;

I. der henviser til, at konvergens i direkte betalinger, både inden for og mellem medlemsstaterne, er afgørende for at sikre fair støttebetingelser for landbrugerne og for at sikre fair konkurrence på det indre marked; understreger, at direkte betalinger udgør en stabil og forudsigelig andel af den årlige landbrugsindkomst, og at en retfærdig fordeling heraf i hele Unionen er nødvendig for at forhindre, at arealer tages ud af drift, yde særlig støtte til nye og unge landbrugere og sikre landbrugets økonomiske levedygtighed og regional samhørighed;

J. der henviser til, at det i betragtning af den igangværende diskussion om fremtiden for den flerårige finansielle ramme (FFR) er vigtigt at holde fondene under den fælles landbrugspolitik adskilt fra andre fonde og ikke slå dem sammen i en enkelt national fond for at bevare den fælles landbrugspolitiks fælleskabskarakter og sikre lige vilkår for landbrugerne i alle medlemsstaterne;

K. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik afspejler mangfoldigheden i EU's regioner, traditioner og landbrugssystemer, som omfatter en lang række forskellige landbrugsstrukturer, typer af landbrug og produkter;

L. der henviser til, at enhver ændring af den nuværende fælles landbrugspolitik eller ny lovgivning bør indføres på en sådan måde, at der sikres stabilitet i sektoren og større retssikkerhed for landbrugere og skovejere, som ønsker en mere enkel fælles landbrugspolitik, der yder indkomststøtte, sikrer bæredygtighed og tager hensyn til årstidsbestemte begrænsninger samt de langsigtede planlægningsbehov, der knytter sig til landbrugsproduktionen; der henviser til, at sådanne foranstaltninger bør udformes i samråd med interessenter, ikke bør være forbundet med unødvendige administrative byrder og bør give mulighed for rimelige overgangsperioder og understøttes af passende budgetter til tilpasning;

M. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik er en hjørnesten i den europæiske konsensus om udvikling og derfor er mere relevant end nogensinde i lyset af de aktuelle udfordringer; der henviser til, at den fælles landbrugspolitik støtter ca. 9,1 millioner bedrifter i hele Europa, hvilket svarer til et fald på 37 % i antallet af bedrifter sammenlignet med de 14,4 millioner, der var registreret i 2005, og at denne nedgang falder sammen en reduktion i landbrugernes indkomst på 12 % pr. hektar; der henviser til, at 77 % af EU's borgere er enige i, at EU gennem den fælles landbrugspolitik

opfylder sin rolle med hensyn til at sikre en stabil forsyning af sikre, sunde og bæredygtige fødevarer af høj kvalitet til 450 millioner forbrugere til overkommelige priser; der henviser til, at landdistrikterne dækker 83 % af EU's område og er hjemsted for 30 % af EU's befolkning; der henviser til, at landbrugsjord tegner sig for 40 % af EU's område, og at landbrugsfødevaresektoren tegner sig for ca. 7 % af EU's BNP og beskæftiger ca. 17 millioner mennesker;

N. der henviser til, at 93 % af bedrifterne i EU ifølge Eurostat er familiedrevne[1]; der henviser til, at denne unikke europæiske model skal bevares, da den spiller en afgørende rolle for landdistrikternes vitalitet og økonomiske levedygtighed;

O. der henviser til, at landbrug ikke kun er et job, men også er en livsstil, der er rodfæstet i naturen, den historiske, kulturelle og traditionelle arv og landdistrikterne, og som har en positiv indvirkning på samfundet og fortjener større anerkendelse; understreger, at multifunktionaliteten i landbruget i EU giver en bred vifte af muligheder for beskæftigelse og erhvervsdiversificering i landdistrikterne, f.eks. gennem landbrugsturismetjenester, landbrugsfødevare- og bioøkonomiindustrierne, produktion af vedvarende energi, bæredygtig turisme, skolebesøg og direkte salg; der henviser til, at denne multifunktionalitet bidrager til inklusiv vækst, velfærd i lokalsamfundet og ydelsen af sociale, uddannelsesmæssige og sundhedsrelaterede tjenester i landdistrikterne;

P. der henviser til, at fødevareinflationen nåede op på næsten 25 % i EU i 2022 og 2023 og steg helt op til 50 % i nogle lande, hvilket havde store økonomiske og sociale konsekvenser og understregede det grundlæggende behov for at stabilisere landbrugspriserne for at sikre makroøkonomisk stabilitet og økonomisk sikkerhed;

Q. der henviser til, at direkte arealbetalinger er helt nødvendige for det europæiske landbrugs økonomiske bæredygtighed, idet de spiller en afgørende rolle for at opretholde en bæredygtig produktion og sikre, at landbrugerne får en rimelig og tilstrækkelig indkomst, hvilket øger rentabiliteten, skaber stabilitet og garanterer et minimumssikkerhedsniveau; der henviser til, at der bør sikres øget støtte til kvindelige landbrugere, nye og unge landbrugere og familielandbrugere, til små og mellemstore virksomheder – navnlig dem, der opererer i ugunstigt stillede områder – og til sektorer, der støttes af socioøkonomiske eller miljømæssige årsager;

R. der henviser til, at det er vigtigt at sikre, at støttebetalingerne under søjle I i den fælles landbrugspolitik rettes mod alle aktive,

---

[1] Eurostat, "Agriculture statistics – family farming in the EU" (Landbrugsstatistikker – familiebrug i EU), https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Agriculture_statistics_-_family_farming_in_the_EU.

professionelle landbrugere, der helt eller delvist henter deres indkomst fra landbrugsproduktion, hvad enten det er på fuld tid eller på deltid;

S. der henviser til, at disse direkte betalinger bør bidrage til at styrke konkurrenceevnen og forbedre bæredygtigheden og modstandsdygtigheden i EU's landbrugssektor, samtidig med at de afspejler specifikke behov og den regionale mangfoldighed; der henviser til, at den centrale drivkraft for landbrugernes rentabilitet fortsat skal være produktion af sunde fødevarer med mulighed for at supplere indkomsten gennem aktiviteter såsom energiproduktion, CO_2-opsamling eller bæredygtig turisme;

T. der henviser til, at bevillingerne til den fælles landbrugspolitik under FFR for 2021-2027 blev reduceret i både nominelle og reale tal i forhold til under den foregående FFR; der henviser til, at EU's samlede udgifter til den fælles landbrugspolitik er faldet betydeligt i de seneste år på trods af en markant stigning i de miljømæssige ambitioner for den fælles landbrugspolitik; der henviser til, at denne reduktion har haft en betydelig indvirkning på landbrugernes indkomst;

U. der henviser til, at landbrugerne oplever en stigende prisvolatilitet som følge af udsving på de globale markeder og i den europæiske produktion, der skyldes fødevareforsyningskædens globaliserede karakter, som det fremgår af den seneste tids import af korn fra lande uden for EU og stigningen i priserne på gødning; der henviser til, at de også lider under makroøkonomisk og geopolitisk usikkerhed, sundhedskriser, udbrud af dyresygdomme, en tendens til markedskoncentration, overskud i visse europæiske sektorer og en uforudsigelig høst som følge af hyppigere klimarelaterede ekstreme vejrforhold og naturkatastrofer;

V. der henviser til, at det europæiske landbrug skal tackle nye og stadig større udfordringer og bidrage til EU-prioriteter såsom fødevaresikkerhed og modstandsdygtighed over for klimaændringer; der henviser til, at dette kræver et øget budget til den fælles landbrugspolitik i den næste FFR i faste priser som en af de politiske prioriteter for EU for at forhindre et tab i den reelle værdi af betalinger og imødegå både nuværende og fremtidige udfordringer i EU;

W. der henviser til, at manglende justering af FFR for inflation kan føre til et tab på op til 54 % af den fælles landbrugspolitik – svarende til 250 mia. EUR i 2034 – hvilket i alvorlig grad vil underminere EU's evne til at holde sig selvforsynende med fødevarer og imødekomme interne og globale behov effektivt;

X. der henviser til, at landbrugsindkomsten fortsat ligger under gennemsnittet for resten af økonomien i næsten alle medlemsstaterne og svarer til 47 % af den gennemsnitlige bruttoløn i

EU's økonomi, og at beboerne i byområder generelt har en højere indkomst end dem, der bor i landdistrikterne, hvilket fører til ulighed og udstødelse; der henviser til, at landbrugere på 40 år og derunder har den laveste gennemsnitlige indkomst på EU-plan; der henviser til, at den fremtidige fælles landbrugspolitik skal sikre en rimelig løn til og beskyttelse af landbrugere og landbrugsmedhjælpere, så de kan opretholde produktionsaktiviteter i hele Unionen, herunder i områder med naturbetingede begrænsninger, og opfylde kvalitetsstandarder og fødevaresikkerhedsmæssige krav til gavn for borgerne;

Y. der henviser til, at landbrugerne i høj grad lider under arbejdsrelateret stress forårsaget af lange arbejdstider, social isolation, økonomisk usikkerhed, administrative og lovgivningsmæssige krav, klimarelaterede vejrforhold eller nye plante- og dyresygdomme; der henviser til, at landbrugerne fortsat har begrænset adgang til tjenester for mental sundhed;

Z. der henviser til, at det er afgørende at styrke landbrugernes position i forsyningskæden for landbrugsfødevarer og behørigt anerkende deres rolle og at sikre fair konkurrence, produktivitet, modstandsdygtighed og effektivitet på det indre marked; der henviser til, at det er vigtigt at sikre fuld overholdelse af lovgivningen om illoyal handelspraksis[1], sikre rimelig betaling for landbrugsprodukter samt større gennemsigtighed i prisdannelsen og fremme bedre værktøjer til håndtering af virkningerne af risici og kriser; der henviser til, at eksterne chok samt aspekter, som er ude af landbrugernes hænder, såsom markedskriser eller naturkatastrofer, der påvirker konkurrenceevnen og bæredygtigheden for landbrugerne i hele værdikæden, også skal tages i betragtning og overvåges på behørig vis;

AA. der henviser til, at landbrugskooperativer, der oprettes og forvaltes af landbrugerne selv, samt producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer og lokale aktionsgrupper styrker primærproducenternes position i produktionskæden ved at forene kræfterne, koordinere investeringer og afbøde fragmenteringen af sektoren; der henviser til, at det i visionen for landbrug og fødevarer anerkendes, at stærkere kollektive overenskomstforhandlinger inden for landbruget er afgørende for at gøre sektoren mere attraktiv;

AB. der henviser til, at EU stadig står over for et generationsskifte i landbrugssektoren; der henviser til, at størstedelen (57,6 %) af landbrugerne i EU på tværs af begge køn i 2020 var over 55 år, mens dem under 35 år udgjorde ca. 6 % – hvoraf kun 1,7 % var kvinder –

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/633 af 17. april 2019 om urimelig handelspraksis i relationer mellem virksomheder i landbrugs- og fødevareforsyningskæden (EUT L 111 af 25.4.2019, s. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

og at en meget stor andel af landbrugerne i mange medlemsstater er 65 år eller derover;

AC. der henviser til, at generationsskifte er afgørende for fremtiden for det europæiske landbrug, fødevaresikkerheden, landdistrikternes velstand og bevarelsen af den landlige levevis; der henviser til, at prisen på og den begrænsede tilgængelighed af jord, landbrugsaktiviteternes generelt lave rentabilitet, de strukturelle udfordringer for landdistrikterne med hensyn til investeringer og risici, de administrative krav og landbrugssektorens image er blandt de største hindringer for at blive landbruger; der henviser til, at der også bør rettes opmærksomhed mod andre faktorer, eksempelvis manglende egenkapital, vanskelig adgang til kredit, især for kvinder og unge landbrugere, behovet for tekniske og ledsagende tjenester og støtteforanstaltninger, virkningerne af klimaændringerne, høje inputomkostninger og andre produktionsomkostninger samt mangedoblingen af vektorbårne sygdomme, som alle kan udgøre væsentlige hindringer for unges, kvinders og nye landbrugeres indtræden i landbrugssektoren;

AD. der henviser til, at unge, kvinder og nye landbrugere har potentiale til at indføre innovative forretningsidéer og nye teknologier og tage bæredygtige landbrugsmetoder i brug; der henviser til, at ordninger, der kombinerer bæredygtighed, udbredelse af teknologi og partnerskaber på tværs af generationerne, bør fremmes for at lette generationsskifte; der henviser til, at stærkere synergier mellem beskæftigelsesinitiativer for unge, den fælles landbrugspolitik og politikker for udvikling af landdistrikterne er afgørende for at understøtte generationsskifte og sikre, at unge bliver i landdistrikterne;

AE. der henviser til, at kvinder fortsat oplever større udfordringer med at komme ind i landbrugssektoren, og at beskæftigelsesfrekvensen for kvinder i landdistrikterne konsekvent er lavere end for mænd; der henviser til, at antallet af bedrifter, der drives af kvinder, varierer betydeligt fra medlemsstat til medlemsstat; der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er et grundlæggende princip for EU, og at bekæmpelsen af affolkningen af landdistrikterne i høj grad afhænger af, at der sikres lige muligheder for kvinder og unge; der henviser til, at Kommissionen og medlemsstaterne for at tackle de specifikke udfordringer, der gør sig gældende for kvinder i landbruget, bør sikre, at der tages højde for deres særlige behov i de nationale strategiske planer under den fælles landbrugspolitik gennem målrettede interventioner;

AF. der henviser til, at nye værdikæder inden for bioøkonomi i landdistrikterne giver nye forretningsmuligheder til at diversificere indtægtskilderne for landbrugssektoren og fremmer jobskabelse og iværksætteri i landdistrikterne og samtidig fremmer en bedre udnyttelse af landbrugets biprodukter; der henviser til, at der som eksempel på sidstnævnte kan nævnes energiproduktion gennem

biogasproduktion på bedriften eller produktion og forarbejdning af uld og andre naturlige fibre; der henviser til, at det i denne forbindelse også er vigtigt at fremhæve de yderligere indkomstmuligheder, der er tilgængelige for landbrugerne i form af produktion af vedvarende energi fra kilder, der er i overensstemmelse med direktivet om vedvarende energi[1], f.eks. biobrændstoffer, som også bidrager til at styrke EU's energiuafhængighed; der henviser til, at kulstoflagrende dyrkning har potentiale til at støtte EU's klimamål ved at fremme kulstofbinding i jord og biomasse; der henviser til, at fødevarer og foder imidlertid bør prioriteres frem for andre anvendelser af landbrugsprodukter og -arealer;

AG. der henviser til, at korte produktionskæder – hvor produktion, forarbejdning og emballering foregår i samme region – bidrager til at bevare merværdien i det lokale og dermed sikre flere job i området; der henviser til, at sådanne stedbaserede, territorialt forankrede, modstandsdygtige og bæredygtige landbrugsfødevaresystemer mindsker afhængigheden af eksterne input, styrker EU's fødevaresikkerhed og bidrager til at puste nyt liv i landdistrikterne;

AH. der henviser til, at det er afgørende at undgå negative indvirkninger på EU's landbrugsproduktion ved at fremme fleksible og effektive værktøjer til støtte for de mest sårbare og strategiske sektorer, når de rammes af udfordringer som følge af strukturelle ændringer, naturkatastrofer og meteorologiske katastrofer, navnlig i forbindelse med klimaændringer, ubalancer på markedet, indgåelse af handelsaftaler samt de potentielle konsekvenser for EU's landbrugssektor, der er forbundet med gennemførelsen af nye EU-politikker;

AI. der henviser til, at disse udfordringer kan have direkte konsekvenser for fødevaresikkerheden og økonomien og lokalsamfundene i landdistrikterne, og at det derfor er afgørende at sikre bedre risikoforebyggelse, -styring og -tilpasning, herunder gennem styrkede og tilpassede mekanismer og infrastrukturer, som understøttes af finansielle ressourcer uden for den fælles landbrugspolitik;

AJ. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik bør anerkende de betydelige miljømæssige fordele ved bæredygtigt landbrug og husdyrbrug, som metoder og afgrøder såsom skovbrug, skovlandbrug, biavl, protein- og træafgrøder, økologisk landbrug, tekstilfibre og nye sektorer såsom bioøkonomien også bidrager til;

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652 (EUT L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.

der henviser til, at sektorstrategier for frugt og grøntsager, vin, olivenolie, spiseoliven, kartofler, sukkerroer og biavl bør bevares og beskyttes;

AK. der henviser til, at tørke ifølge Det Europæiske Miljøagentur har forårsaget årlige økonomiske tab på op til 9 mia. EUR i EU, og at dette tal kan være nået op på 28,6 mia. EUR i 2100, hvilket er i tilgift til de tab, der forårsages af andre virkninger af klimaændringer; der henviser til, at landbrugere i hele EU oplever klimaændringerne fra første række og er vidner til tiltagende ørkendannelse og tab af landbrugsproduktivitet, hvilket er forbundet med særlige udfordringer for regionerne omkring Middelhavet; der henviser til, at ekstreme vejrforhold såsom stadig mere alvorlige oversvømmelser og tørkeperioder bringer EU's fødevaresikkerhed i fare;

AL. der henviser til, at landbrug, vand og jord er uløseligt forbundet; der henviser til, at det er afgørende, at disse naturressourcer er tilgængelige og forvaltes på en bæredygtig måde, for at sikre tilstrækkelig fødevareproduktion af god kvalitet;

AM. der henviser til, at effektiv brug af næringsstoffer er afgørende, når det gælder om at reducere EU's afhængighed af kunstgødning, sænke udledningen af drivhusgasser og forbedre jordbundens sundhed; der henviser til, at nitratdirektivet[1] i sin nuværende form begrænser brugen af forarbejdet dyregødning, herunder RENURE-produkter, selv om der er videnskabelig dokumentation for, at de er sikre at anvende; der henviser til, at Det Fælles Forskningscenter har konkluderet, at udskiftning af syntetiske mineralske gødningsstoffer med RENURE ikke fører til øget udvaskning af nitrater i vandet; der henviser til, at dette skaber unødvendige lovgivningsmæssige barrierer for landbrugere, der ønsker at lukke næringsstofkredsløbene og reducere miljøpåvirkningerne;

AN. der henviser til, at den stigende ustabilitet i verdenshandelen gør det nødvendigt at tilpasse EU's handelspolitik og internationale handelsregler, navnlig inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen, for at beskytte Unionens landbrugsfødevaresystemer ved at sikre retfærdige og bæredygtige konkurrencevilkår baseret på gensidighed og effektiv handelsbeskyttelse;

AO. der henviser til, at import til EU af landbrugsprodukter, der produceres efter lavere standarder og med lavere produktionsomkostninger end dem, der produceres i EU – som er kendetegnet ved de højeste standarder – er en hindring for vores producenters evne til at opnå rimelige priser og rentabilitet på markedet; der henviser til, at dette indebærer en potentiel risiko for

---

[1] Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget (EFT L 375 af 31.12.1991, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

folke-, plante- og dyresundheden, herunder spredning af skadegørere og sygdomme; der henviser til, at der er behov for at sikre gensidighed i internationale handelsaftaler;

AP. der henviser til, at det er nødvendigt at modernisere den fysiske og digitale infrastruktur, der understøtter en effektiv eksport af EU's landbrugsfødevarer, for at gøre EU's landbrug mere modstandsdygtigt ved at skabe diversificerede eksportmarkeder;

AQ. der henviser til, at Verdenssundhedsorganisationen anbefaler, at bælgplanter, frugt og grøntsager samt et moderat forbrug af protein, herunder protein af animalsk oprindelse, indgår som en del af en varieret og afbalanceret kost; der henviser til, at kød og andre animalske produkter er en værdifuld kilde til protein af høj biologisk værdi og vigtige mikronæringsstoffer; der henviser til, at bæredygtigt husdyrbrug giver vigtige bidrag til beskyttelse af biodiversiteten, forebyggelse af skovbrande, landskabspleje, tilførsel af næringsstoffer til jorden og fødevaresikkerhed samt til nationale kulturer og national kulturarv; der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om en langsigtet vision for EU's landdistrikter anerkendte vigtigheden af at udvikle en langsigtet strategi for husdyrsektoren og bebudede lanceringen af et særligt arbejdsforløb om dette spørgsmål; der henviser til, at målrettede investeringer i avlsteknikker og andre innovative løsninger kan reducere emissionerne fra husdyr, samtidig med at produktiviteten og dyrevelfærden sikres;

AR. der henviser til, at ca. 70 % af de råvarer, der er nødvendige for at fremstille det proteinrige foder, der er behov for i EU, skal importeres fra lande uden for EU, fordi EU's planteproteinproduktion er i betydeligt underskud; der henviser til, at Parlamentet og medlemsstaterne gentagne gange har efterlyst en meningsfuld EU-proteinstrategi til at øge produktionen af proteinafgrøder i EU for at mindske denne høje grad af afhængighed;

AS. der henviser til, at der er behov for styrkede synergier med andre EU-instrumenter såsom Horisont Europa og samhørighedspolitikken for at lette integration af forskningsresultater i praktiske landbrugsløsninger, der er skræddersyet til lokale behov, og for at fremme innovation og økonomisk udvikling; der henviser til, at øget konnektivitet, forbedrede digitale færdigheder og udbredelsen af autonome teknologier i landdistrikterne er afgørende for at øge sektorens konkurrenceevne og modstandsdygtighed over for klimaændringer og gøre landdistrikterne mere attraktive for yngre generationer og kvalificerede fagfolk;

AT. der henviser til, at størstedelen af den bioteknologiske forskning i øjeblikket finder sted uden for EU; der henviser til, at denne forskning ofte fokuserer på agroøkonomiske spørgsmål, der kun er delvist relevante i EU-sammenhæng, hvilket resulterer i potentielle tab af både investeringer og muligheder for EU's landbrugere; der

henviser til, at EU derfor bør investere i udvikling af bioteknologi, der er tilpasset EU's egne behov på landbrugsområdet; der henviser til, at tilbagetrækning af markedsføringstilladelser for plantebeskyttelsesmidler, uden at der findes effektive alternativer, gør landbrugerne sårbare over for skadegørere og sygdomme, mindsker deres rentabilitet og konkurrenceevne, skaber øget madspild og udgør en trussel mod fødevaresikkerheden;

AU. der henviser til, at EU har udviklet en række rumprogrammer (Egnos og Galileo) og jordobservationsprogrammer (Copernicus), som har et betydeligt potentiale til at understøtte overvågningen af gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik med henblik på at give landbrugere og skovbrugere nøjagtige data om de arealer, som de forvalter, og i givet fald forenkle og reducere de administrative byrder;

AV. der henviser til, at landdistrikterne i EU dækker 83 % af EU's territorium og er hjemsted for 137 millioner europæere; der henviser til, at landdistrikternes fremtid og velstand er af afgørende betydning for Europas fødevaresikkerhed, autonomi og modstandsdygtighed; der henviser til, at landbrugsfødevaresystemerne har muliggjort fortsat adgang til sikre fødevarer af høj kvalitet under de seneste kriser, på trods af at inflation har lagt pres på fødevarernes prisoverkommelighed; der henviser til, at politikker skal støtte både landbruget som en kerneaktivitet og økonomisk diversificering gennem udvikling af bæredygtig turisme i landdistrikterne og af små virksomheder, håndværk og lokale tjenester, for at landdistrikterne kan være levedygtige og attraktive; der henviser til, at energiproduktion kan skabe yderligere indtægtskilder for landbrugerne, men ikke bør have nogen indvirkning på fødevareproduktionen; der henviser til, at Leader og metoden med lokaludvikling styret af lokalsamfundet har vist sig at være værdifulde værktøjer til bæredygtig udvikling og står centralt i EU's politikker; der henviser til, at den fælles landbrugspolitik ikke i sig selv har løsninger på alle de behov og udfordringer, som landdistrikterne oplever;

AW. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik bør bidrage til en harmonisk udvikling af EU ved at styrke den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og derfor fortsat bør kompensere områder med naturbetingede begrænsninger såsom bjergområder, områder med tørt klima, øområder, grænseområder samt regioner i den yderste periferi og ugunstigt stillede regioner for de ekstraomkostninger, der er forbundet med deres geografiske eller demografiske begrænsninger, for at undgå tilbagegang i landbrugshvervet og deraf følgende affolkning i disse områder; der henviser til, at det er afgørende at anerkende den vigtige rolle, som landbrugerne spiller i disse områder ved at sikre økosystemtjenester og økonomiske og sociale tjenester;

AX. der henviser til, at regionerne i den yderste periferi lider under

særlige udfordringer på grund af deres geografiske beliggenhed; der henviser til, at POSEI-programmet anvender interventioner under den første søjle i den fælles landbrugspolitik, der er tilpasset de særlige forhold i regionerne i den yderste periferi; der henviser til, at POSEI er af afgørende betydning for at opretholde landbrugsaktiviteterne og sikre forsyningen af fødevarer og landbrugsprodukter i disse regioner; der henviser til, at gennemførelsen af POSEI er vigtig og har været vellykket, navnlig hvad angår forøgelsen af produktionen til lokalt forbrug, som det fremgår af Kommissionens gennemførelsesrapporter i perioderne 2006-2014 og 2015-2019; der henviser til, at den manglende revision af POSEI-budgetbevillingerne siden 2007 imidlertid har ført til en kumulativ depreciering på mindst 36 % på grund af inflation; der henviser til, at dette har begrænset omfanget af den EU-støtte, der er til rådighed for landbrugere i regionerne i den yderste periferi, betydeligt, og at der er et klart behov for at justere budgetrammen for POSEI for at kompensere for denne depreciering;

AY. der henviser til, at konkurrencedygtige landbrugs-, fødevare- og skovbrugssektorer fortsat kan spille en stærk rolle med hensyn til at nå målene for fødevareforsyningssikkerhed, folkesundhed og miljøbeskyttelse i overensstemmelse med EU's politikker, hvor landbrugerne tilskyndes og aflønnes for deres bidrag og bistås gennem en nedbringelse af de unødvendige lovgivningsmæssige og administrative byrder i forbindelse med de foranstaltninger, som de iværksætter;

AZ. der henviser til, at de europæiske landbrugere gennem den fælles landbrugspolitik har gjort en betydelig indsats for at integrere miljø- og klimamål, der er forenelige med kravene i EU-retten, for at tilpasse landbrugssektoren til de stadig større udfordringer og kriser, som klimaændringerne fører med sig; der henviser til, at landbrugerne allerede står i frontlinjen og spiller en central rolle med hensyn til at beskytte miljøet og jorden over for klimaændringerne, og at drivhusgasemissionerne fra landbruget i EU i perioden 2005-2023 ifølge skøn fulgte en samlet nedadgående tendens på 7 %[1];

BA. der henviser til, at det er afgørende at sikre, at konditionalitetskravene og de miljømæssige forpligtelser under den fælles landbrugspolitik tager hensyn til mangfoldigheden i landbruget i EU og ikke lægger uforholdsmæssigt store administrative byrder over på landbrugerne, navnlig de mest sårbare; der henviser til, at det er nødvendigt at finde en bedre balance mellem den obligatoriske karakter af visse foranstaltninger

---

[1] Det Europæiske Miljøagentur, "Greenhouse gas emissions from agriculture in Europe" (Drivhusgasemissioner fra landbruget i Europa), https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/greenhouse-gas-emissions-from-agriculture.

og et incitamentsbaseret system, der sætter landbrugerne i stand til frivilligt at indføre mere bæredygtige landbrugsmetoder, uden at det fører til en reduktion i fødevareproduktionen, så deres konkurrenceevne og rentabilitet sikres, og der gives tilstrækkelig fleksibilitet til at muliggøre lokalt hensigtsmæssige løsninger;

BB. der henviser til, at det er nødvendigt at foretage en kumulativ evaluering af lovgivningen vedrørende den grønne pagt for at vurdere dens overordnede indvirkning på landbrugsfødevareindustrien, herunder den lovgivningsmæssige sammenhæng, den administrative byrde, konkurrenceevnen og sektorens evne til at sikre fødevaresikkerheden og den strategiske modstandsdygtighed;

BC. der henviser til, at den fælles landbrugspolitik bør tage hensyn til regioner, hvor der er stærk konkurrence mellem byudvikling og landbrug, når der indføres yderligere begrænsninger for adgangen til jord, med henblik på at bevare landbruget i disse områder;

BD. der henviser til, at succes med innovation i landbruget ikke kun afhænger af teknologiske fremskridt, men også af effektiv udveksling af viden og aktiv inddragelse af landbrugere i forsknings- og innovationsprocesser; der henviser til, at værktøjer såsom det landbrugsfaglige viden- og innovationsnetværk (AKIS), operationelle grupper under det europæiske innovationspartnerskab for landbrugets produktivitet og bæredygtighed og projekter med mange aktører støttet af Horisont Europa har vist værdien af samskabelse, lokal tilpasning og stærkere forbindelser mellem landbrugere, forskere og rådgivere;

På vej mod et konkurrencedygtigt og bæredygtigt landbrug

1. bemærker, at Kommissionen den 16. juli 2025 sammen med sit forslag til en ny flerårig finansiel ramme for perioden 2028-2034 fremlagde lovgivningsforslag til reform af den fælles landbrugspolitik; insisterer dog på, at Parlamentets holdning til fremtiden for den fælles landbrugspolitik og EU's landbrug forbliver som fastlagt i denne beslutning;

2. noterer sig Kommissionens rapport med titlen "En vision for landbrug og fødevarer" som en lovende køreplan for den fælles landbrugspolitik efter 2027 med vigtige bidrag baseret på generationsskifte, konkurrenceevne, bæredygtighed, modstandsdygtighed, forenkling og større gensidighed med hensyn til standarder inden for handel og med vægt på innovation for at opnå økonomisk, social og miljømæssig bæredygtighed, på at prioritere incitamenter frem for restriktioner og på en mere retfærdig målretning af støtte under den fælles landbrugspolitik; anerkender, at denne tilgang indebærer et fornyet fokus på de traditionelle centrale mål for den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i artikel 39 i TEUF; understreger vigtigheden af at sikre et

selvstændigt budget for den fælles landbrugspolitik for at nå disse mål;

3. understreger, at landbruget spiller en grundlæggende rolle med hensyn til at sikre fødevaresikkerhed i og uden for EU, beskytte menneskers sundhed og bevare biodiversiteten og en sund jordbund og sundt vand samt den sociale samhørighed; understreger, at den fremtidige fælles landbrugspolitik bør forenkle adgangen til klimatilpasnings- og afbødningsforanstaltninger, og at landbrugerne bør belønnes for deres indsats i denne henseende; understreger, at landbrugerne spiller en afgørende rolle med hensyn til at sikre en bæredygtig europæisk landbrugsproduktion på tværs af dens miljømæssige, sociale og økonomiske dimensioner og samtidig bidrager til fødevaresikkerhed og strategisk autonomi og derfor bør støttes; opfordrer til, at der gennemføres konsekvensanalyser, der tager hensyn til konsekvenserne på bedriftsniveau, inden der foreslås nye bestemmelser, som medfører nye krav og bureaukratiske byrder for landbrugerne, og efterlyser en revision af alle eksisterende forpligtelser; insisterer på, at landbruget skal forblive en EU-politik og ikke inkluderes i en enkelt fond for at sikre ensartede betingelser blandt medlemsstaterne;

4. opfordrer til et øget og særskilt budget for den fælles landbrugspolitik, som er justeret for inflation gennem årlige reevalueringer, i den næste FFR for at sikre fødevareforsyningssikkerhed uanset den handelsmæssige ustabilitet, der opstår som følge af det ustabile geopolitiske miljø; understreger, at en fælles landbrugspolitik uden tilstrækkelige midler ikke længere kan være en central drivkraft for at sikre det europæiske landbrugs økonomiske, miljømæssige og sociale bæredygtighed, samtidig med at der sikres en rimelig indkomst og rimelige vilkår for dem, der er involveret i landbrugssektoren, samt et fuldt funktionsdygtigt indre marked; opfordrer til, at de finansielle midler, navnlig direkte betalinger, som er afsat til den fælles landbrugspolitik, forbliver øremærkede i budgettet til dette formål; er stærkt imod idéen om, at medlemsstaterne skal have lov til at bruge budgettet for den fælles landbrugspolitik som en del af en samlet bevilling til andre formål end landbrug; understreger, at et passende budget vil bidrage til at sikre opretholdelsen af en fælles politik;

5. opfordrer Kommissionen og fælleslovgiverne til at bevare en fast og øremærket indkomststøtte som et centralt element i den fælles landbrugspolitik efter 2027 og anerkende dens afgørende rolle med hensyn til at sikre en fødevareproduktion med høje kvalitets- og sundhedsstandarder for EU's forbrugere, give landbrugerne stabilitet over for markedsvolatilitet og ekstreme vejrforhold, sikre en rimelig levestandard for landbrugerne, garantere forsyningssikkerheden og opbygge fødevare- og foderautonomi; mener, at der også skal tages højde for den nuværende situation i regionerne ved EU's ydre grænser;

6. udtrykker sin bekymring over potentielle budgetmæssige revisioner i EU-budgettet efter 2027, herunder den mulige centralisering af finansieringsstrømme; advarer om, at det at integrere den fælles landbrugspolitik med andre finansieringsområder såsom samhørighed, regionaludvikling og fiskeri kan underminere landbrugspolitikkens særlige rolle;

7. understreger behovet for, at den fælles landbrugspolitik bevarer sin egen retlige og institutionelle stilling i perioden efter 2027; understreger vigtigheden af at bevare budgettet for den fælles landbrugspolitik som et selvstændigt, særskilt og øremærket budget, der er skræddersyet til den europæiske landbrugssektors specifikke behov; opfordrer Kommissionen til at reducere de administrative byrder for at sikre, at landbrugere kan få direkte adgang til støtte uden i overdreven grad at skulle være afhængige af eksterne konsulenter;

8. bekræfter på ny vigtigheden af at bevare den fælles landbrugspolitik som en adskilt og særskilt politik, der fungerer som et partnerskab mellem landbruget og samfundet og mellem Europa og dets landbrugere og yder pålidelig støtte til dem med det formål at øge fødevaresikkerheden; afviser bestemt ethvert forslag om at inkludere budgettet for den fælles landbrugspolitik i en fælles fond med andre politikker eller fonde, da en sådan tilgang vil reducere effektiviteten af interventioner og stride mod EU's strategiske mål for fødevaresikkerhed og udvikling af landdistrikter;

9. påpeger, at sikker og konstant adgang til fødevarer er blevet et spørgsmål om strategisk sikkerhed i den nuværende geopolitiske kontekst, og at importafhængighed kan udnyttes som et middel til at udøve pres; understreger, at der i denne forbindelse bør lægges større vægt på de traditionelle centrale mål for den fælles landbrugspolitik – at understøtte fødevaresikkerhed og modstandsdygtighed, sikre en rimelig indkomst for landbrugerne og forbedre markedsstabiliteten og konkurrenceevnen;

10. understreger, at bæredygtig fødevare- og landbrugsproduktion spiller en større strategisk rolle, der kun bliver endnu vigtigere i den nye geopolitiske kontekst, som en væsentlig del af den europæiske sikkerhed, stabilitet, suverænitet og strategiske autonomi, og at budgetbeløbet og -rammen for den fælles landbrugspolitik skal afspejle dette; fastholder, at EU's landbrug bør anerkendes som ikke kun en økonomisk sektor, men også en geopolitisk hjørnesten, et redskab til social og territorial stabilitet og en afgørende komponent i EU's sikkerheds- og forsvarspolitik; bemærker, at man på globalt plan – med undtagelse af EU – har set, at lande, der spiller en central rolle i landbrugssektoren, har øget deres udgifter til og beskyttelsesforanstaltninger for sektoren siden fødevarepriskrisen i 2007-2008; minder om, at landbrugets produktivitet og modstandsdygtighed afhænger af en bæredygtig forvaltning af naturressourcerne for at sikre vores fødevaresystemers

bæredygtighed på lang sigt; fremhæver behovet for, at den fælles landbrugspolitik efter 2027 bidrager til at styrke Unionens samlede beredskab og modstandsdygtighed; fremhæver, at Kommissionen og medlemsstaterne bør medtage fødevareperspektivet i deres planer for sikkerhed og konkurrenceevne; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overveje at etablere strategiske lagerfaciliteter på EU-plan og nationalt plan for at beskytte fødevaresikkerheden;

11. påpeger, at en effektiv landbrugsproduktion yder et vigtigt bidrag til sektorens bæredygtighed ved at optimere udbyttet med færrest mulige input; understreger, at den fælles landbrugspolitik skal omfatte instrumenter og investeringer, der øger bedrifternes og landdistrikternes kapacitet til at forberede sig på, absorbere og komme på fode igen efter chok; insisterer på, at det prioriterede mål for den fælles landbrugspolitik bør være at opfylde den europæiske befolknings fødevarebehov, og at dette indebærer at give landbrugerne en mere effektiv støtte for på den måde at styrke EU's fødevaresikkerhed og strategiske autonomi;

12. understreger i den forbindelse den strategiske rolle, som engrosmarkeder spiller som anerkendte strukturer af samfundsmæssig interesse, der kan sikre overholdelse af principperne om bæredygtighed, reduktion af spild og prisgennemsigtighed;

13. bemærker, at samarbejde, aggregering og dialog samt en bedre organisering af landbrugere gennem kooperativer, producentorganisationer eller sammenslutninger af producentorganisationer i landbrugsfødevareværdikæden sammen med undtagelser fra konkurrencelovgivningen og særlig støtte er afgørende for at forbedre landbrugernes stilling, fremme en mere retfærdig fordeling af margener og øge alle aktørers effektivitet; mener i denne forbindelse, at reformen af den fælles markedsordning og direktivet om urimelig handelspraksis[1] kan bruges som en mulighed for at styrke landbrugernes stilling i nationale og tværnationale landbrugsfødevareforsyningskæder og på den måde sikre, at producenterne får en rimelig pris for deres produkter og deres arbejde, ved at styrke krisestyringsmekanismerne og forbedre den grænseoverskridende håndhævelse af reglerne mod illoyal handelspraksis gennem harmonisering på EU-plan uden at gå på kompromis med eller have en negativ indvirkning på de bedste eksisterende nationale strategier og praksisser; opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/29/2022-05-28).

for at indføre nye instrumenter for at undgå, at de priser, som landbrugerne får for deres produkter, ligger under produktionsomkostningerne;

14. understreger navnlig vigtigheden af at styrke det grænseoverskridende samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medlemsstaterne for at sikre, at reglerne anvendes på en effektiv, koordineret og konsekvent måde i hele det indre marked med henblik på at bekæmpe misbrug, sikre retfærdighed i hele forsyningskæden og undgå illoyal konkurrence; understreger, at fødevaresikkerhed og fødevaresuverænitet er afgørende komponenter i strategisk autonomi, og at den næste FFR fortsat effektivt skal støtte konkurrenceevnen og modstandsdygtigheden i EU's landbrugssektor;

15. understreger, hvor vigtigt det er at beskytte og styrke den direkte indkomststøtte for at imødekomme behovene hos alle aktive, professionelle landbrugere under den fælles landbrugspolitik, hvad enten det er fuld tid eller deltid, og uanset deres størrelse og produktionstype; understreger vigtigheden af at inddrage pluriaktive landbrugere, eftersom alle landbrugere bidrager væsentligt til den socioøkonomiske struktur i landdistrikterne;

16. påpeger, at direkte betalinger i deres nuværende form skaber en klar merværdi for EU, og minder om vigtigheden af en områdebaseret model, samtidig med at støtten til de mest sårbare landbrugere øges, heriblandt til familiebrug, små og mellemstore bedrifter, unge og kvindelige landbrugere, bedrifter i områder med naturbetingede begrænsninger og dem, der anvender mere bæredygtige metoder; er fortaler for en model, der giver stabilitet og bidrager effektivt til landbrugernes indkomst og opretholder den økonomiske levedygtighed, konkurrenceevnen og bæredygtigheden i fødevareproduktionen i alle EU's regioner og territorier; mener, at det er afgørende at sikre en retfærdig fordeling af direkte betalinger både mellem og i medlemsstaterne;

17. mener, at det er nødvendigt at præcisere definitionen af landbrugere på EU-plan yderligere for i højere grad at målrette støtten under den fælles landbrugspolitik mod dem, der bedriver landbrugsvirksomhed, og at medlemsstaterne på grundlag af denne definition bør fastlægge, hvilke landbrugere der er støtteberettigede; insisterer på, at denne definition ikke bør resultere i udelukkelse af støtte til pluriaktive landbrugere, der aktivt driver landbrug, men som også har andre ikkelandbrugsmæssige aktiviteter uden for deres bedrifter, eftersom disse aktiviteter ofte styrker den socioøkonomiske struktur i landdistrikterne;

18. fremhæver vigtigheden af gennemsigtighed i allokeringen af midler under den fælles landbrugspolitik og opfordrer til systematisk identifikation af slutmodtagere og indbyrdes forbundne virksomheder; opfordrer indtrængende Kommissionen og

medlemsstaterne til at indføre kontrolmekanismer for at forhindre koncentration af støtte via komplekse ejerskabsstrukturer eller kunstig opdeling af bedrifter;

19. mener, at frivillige koblede støttebetalinger bør opretholdes eller forhøjes, så længe der er lige konkurrencevilkår på det indre marked, med tilstrækkelige budgetbevillinger og større fleksibilitet i anvendelsen af sådanne betalinger som et enkelt redskab til at opretholde produktionen i sårbare sektorer og til at løse specifikke vanskeligheder, navnlig dem, der skyldes den strukturelle konkurrencemæssige ulempe, som ugunstigt stillede områder lider under;

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at bevare den frivillige karakter af bioordningerne og til at gøre dem enklere og mere fleksible i den fælles landbrugspolitik efter 2027; opfordrer medlemsstaterne til at give deres landbrugere en klar og enkel liste over effektive og virkningsfulde mulige bioordninger at vælge mellem ledsaget af en passende og attraktiv godtgørelse som et incitament uden at undergrave de midler, der er afsat til direkte betalinger og investeringer, eller øge bureaukratiet; opfordrer medlemsstaterne til at investere i uddannelse for at bistå landbrugerne med at gøre effektiv brug af bioordninger;

21. anerkender de fremskridt, der allerede er opnået gennem social konditionalitet; opfordrer til en evaluering af den sociale konditionalitet i den fælles landbrugspolitik og en forholdsmæssig, effektiv og klart defineret gennemførelse for at undgå dobbeltregulering mellem medlemsstaterne og uforholdsmæssigt store administrative byrder for landbrugerne og for at beskytte arbejdstagernes rettigheder;

22. opfordrer til, at der foretages en omfattende undersøgelse for at vurdere, om indførelsen af obligatoriske mekanismer, eksempelvis omfordeling eller begrænsning af direkte betalinger under den fælles landbrugspolitik gennem lofter og gradvis nedsættelse, vil skabe større retfærdighed; understreger, at dette bør analyseres, før der fremlægges forslag til en ny fælles landbrugspolitik, med henblik på at udforme passende instrumenter, der reelt kan understøtte bedrifternes levedygtighed i hele EU, herunder for unge og kvindelige landbrugere og små og mellemstore bedrifter; understreger, at denne undersøgelse også bør omfatte en analyse af manglende anvendelse af lofter på specifikke betalinger såsom bioordninger og betalinger til miljøvenligt landbrug eller klimarelaterede betalinger;

23. opfordrer til, at der efterstræbes en retfærdig fordeling af den værdi, der produceres i landbrugsfødevareforsyningskæden, gennem rammelove og interventioner, der tager sigte på at øge fortjenesten for iværksættere og lønarbejdere i landbruget ved at genoprette ligevægten i forsyningskæden til fordel for distributører og

producenter; opfordrer navnlig til incitamenter og investeringer til fordel for nye landbrugsfødevareforretningsmodeller, der sikrer langsigtet finansiel bæredygtighed, og til at skabe balance i handelsforholdet mellem landbrugere, distributører og producenter på en måde, som rækker ud over EU's nuværende tilgang til forbudte metoder, ved at der udformes referencerammelovgivning med inspiration fra den franske "EGAlim"-lov;

24. opfordrer til at sikre en uafhængig og stærk søjle II i den fælles landbrugspolitik, som er adskilt fra, men nøje koordineret med samhørighedspolitikkerne, og som fremmer politikkohærens for bl.a. at lette territorial integration og sikre synergier og effektiv støtte til landbrugssektoren inden for en sammenhængende ramme, der sikrer en effektiv anvendelse af EU-midler og investeringer i projekter; insisterer på, at disse midler skal nå ud til støttemodtagerne rettidigt; mener, at midlerne til udvikling af landdistrikter hovedsagelig bør allokeres til landbrugsaktiviteter, mens andre tiltag, som støtter territorier eller infrastruktur, bør finansieres gennem samhørighedsfondene;

25. understreger behovet for et velfinansieret program for udvikling af landdistrikterne under den fælles landbrugspolitiks søjle II til at støtte landdistrikterne med et stærkt finansielt bidrag fra EU suppleret med national medfinansiering for at sikre programmets effektivitet og langsigtede bæredygtighed; understreger i denne forbindelse den afgørende rolle, som lokale myndigheder og interessenter, heriblandt kooperativer og lokale aktionsgrupper, spiller med hensyn til at strømline indsatsen under den fælles landbrugspolitiks søjle II; insisterer på, at regionerne skal kunne udforme, gennemføre og forvalte foranstaltninger til udvikling af landdistrikter selvstændigt, samtidig med at hver enkelt medlemsstats forfatningsmæssige forhold respekteres;

26. opfordrer til at øge budgettet til Leader-programmet, som bidrager til at tackle sociale udfordringer og fremme lokale aktionsgrupper ved at styrke tilgange med lokaludvikling styret af lokalsamfundet, som er afgørende for at opbygge stærkere forbindelser mellem land og by; understreger, at Leader spiller en central rolle for at fremme attraktive, velstående, modstandsdygtige og indbyrdes forbundne landdistrikter ved at støtte initiativer, der skaber lokal merværdi, stimulerer iværksætteri, fremmer innovation og styrker den økonomiske og sociale struktur i territorier, hvilket alt sammen er afgørende for at fastholde og tiltrække menneskelig kapital, navnlig unge og kvinder, og bidrage til demografisk og territorial balance og generationsskifte;

27. anerkender, at frivillige miljøvenlige landbrugsforanstaltninger og klimaforanstaltninger samt dyrevelfærds- og dyre- og plantesundhedsforanstaltninger under søjle II, der bygger på forenklede og både incitaments- og overholdelsesbaserede tilgange, udgør centrale instrumenter til beskyttelse af miljøet og fremme af

bæredygtige metoder, samtidig med at de bidrager til anstændige indkomster for de landbrugere, der gennemfører dem; mener, at disse søjle II-ordninger er mere effektive end bioordninger, som i mange medlemsstater ikke har opnået de ønskede resultater, fordi de er meget komplekse for landbrugerne, og mener derfor, at disse søjle II-ordninger bør modtage en øget andel af finansieringsmidlerne i den fremtidige fælles landbrugspolitik; understreger vigtigheden af at sikre, at foranstaltninger til miljøvenligt landbrug og klimaforanstaltninger bidrager til at opretholde og forbedre fødevareproduktionen;

28. opfordrer til, at den finansielle støtte under den fælles landbrugspolitik gøres mere enkel og mere tilgængelig for små projekter, som ofte er katalysatorer for de mest innovative initiativer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme og udvide anvendelsen af forenklede omkostninger;

29. opfordrer Kommissionen til at vedtage konkrete foranstaltninger for at sikre, at import af landbrugsfødevarer fra lande uden for EU underlægges de samme standarder for fødevaresikkerhed, miljø, sociale forhold og dyrevelfærd som dem, der kræves af EU-producenter, for at sikre lige vilkår og et højt niveau af fødevaresikkerhed, sporbarhed og bæredygtig produktion i EU; insisterer på, at dette er afgørende for at undgå at skade konkurrenceevnen for EU's landbrugsfødevareproduktion i forhold til importerede produkter; insisterer på, at Kommissionen for at undgå illoyal konkurrence for EU's landbrugere skal være parat til at aktivere beskyttelsesklausuler i sine aftaler med lande uden for EU, hvor det er nødvendigt, for at sikre det indre markeds stabilitet;

30. opfordrer Kommissionen til i sine bestræbelser på at åbne nye markeder og konsolidere eksisterende markeder at foretage en systematisk konsekvensanalyse af bestemmelser vedrørende landbrugssektoren i hver af sine handelsaftaler, som bør tage hensyn til alle interesserede parter for at fastslå deres kumulative virkning, og til at udarbejde specifikke strategier for at sikre lige vilkår og gensidighed på alle niveauer, navnlig med hensyn til produktion, kvalitet og sociale standarder;

31. understreger, at det er nødvendigt at bevare sammenhængen mellem Unionens handelspolitikker og dens bæredygtighedspolitikker og styrke den kontrol, der foretages både ved kilden og ved grænserne fra Kommissionens og medlemsstaternes side og gennem et EU-kontrolagentur, da dette vil give større garantier for fair konkurrence for de europæiske producenter; efterlyser en revision af EU's handelspolitik for at sikre, at den effektivt støtter det europæiske landbrugs konkurrenceevne og bæredygtighed; understreger, at bæredygtigheden og konkurrenceevnen i EU's landbrugssektor ikke bør undermineres, når der indgås handelsaftaler i fremtiden;

32. opfordrer Kommissionen til at forbedre synergierne, komplementariteten og koordineringen mellem EU's finansieringsinstrumenter, eksempelvis Samhørighedsfonden, NextGenerationEU-genopretningsinstrumentet og Fonden for Retfærdig Omstilling, og med nationale instrumenter samt til at åbne op for direkte samarbejde med lokale myndigheder om forvaltning og gennemførelse af fondene; opfordrer endvidere til øget integration med andre relevante programmer med henblik på at maksimere indvirkningen af målsætningerne for innovation, digitalisering, bæredygtighed og modstandsdygtighed i landbruget og landdistrikterne; opfordrer Kommissionen til at indføre en intern procedure i begyndelsen af hver finansiel programmeringsperiode for at sikre komplementaritet og sammenhæng på EU-plan mellem de forskellige instrumenter, der er planlagt i landdistrikterne;

33. fremhæver, at adgang til finansiering for landbrugere og andre aktører i landbrugsfødevaresektoren er afgørende for at muliggøre gennemførelsen af investeringer, lette adgangen til jord og sikre kontinuitet i landbrugsaktiviteterne på bedrifterne; understreger endvidere, at det fortsat bør være en prioritet at yde målrettet investeringsstøtte til innovation og teknologi i landbrugsfødevaresektoren for at sætte EU i stand til at blive et globalt digitalt knudepunkt, der fremmer nystartede virksomheder og tiltrækker og fastholder talentfulde unge;

34. bemærker, at medlemsstaterne står over for tiltagende og forskelligartede risici; understreger i denne forbindelse, at en passende forhøjelse og reform af den fælles reserve til kriser i landbrugssektoren kombineret med oprettelsen af nye og specifikke finansielle instrumenter med ressourcer uden for den fælles landbrugspolitik er afgørende for at støtte landbrugerne i en tid med uforudsigelige markedsforvridninger og forstyrrelser forårsaget af klimaændringer såsom tørke og oversvømmelser, storme, plante- og dyresygdomme samt ændringer i forbrugernes adfærd og geopolitiske spændinger; opfordrer Kommissionen til at fastlægge sin forudgående krisestyringsstrategi for hvert enkelt produkt, så reserven til kriser i landbrugssektoren bliver brugt på en måde, der maksimerer effektiviteten og merværdien for fællesskabet; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre hurtige, effektive og forholdsmæssige løsninger til at imødekomme landbrugernes behov i krisesituationer, så de hurtigt kan få den kapital, de har brug for til at genoprette deres landbrugsaktiviteter;

35. fremhæver den betydelige rolle, som den fælles landbrugspolitiks offentlige interventionsmekanismer spiller med hensyn til at stabilisere landbrugsmarkederne og beskytte landbrugerne mod prisudsving; påpeger, at referencetærsklerne ikke er blevet revurderet i flere år, og at de bør revideres så hurtigt som muligt for at tage højde for prisudviklingen;

36. opfordrer til bedre koordinering og forenkling mellem alle de tilgængelige instrumenter, herunder Solidaritetsfonden, så landbrugere samt lokalsamfund i landdistrikter og lokale myndigheder, der rammes af naturkatastrofer og klimarelaterede katastrofer, kan få adgang til hurtigere og mere målrettet støtte; opfordrer i lyset af de stadig større skader, der forårsages af naturkatastrofer, til at oprette en automatisk udløsningsmekanisme for at fremskynde indførelsen af særlige værktøjer til risikoforebyggelse og -styring med aktive og passive foranstaltninger, som landbrugerne har råd til;

37. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at deres nationale strategiske planer gennemføres rettidigt og korrekt på tværs af begge søjler for at undgå, at der skal tilbagebetales midler;

38. understreger, at landbruget gennem den fælles landbrugspolitik bidrager til andre politikker og strategier, f.eks. miljø, energi, handel, klima, biodiversitet, dyresundhed og -velfærd, folkesundhed og regional udvikling, men at det også er relevant og kærkomment, at andre politikker fortsat bidrager til landbrugets bæredygtighed og til landdistriktsudvikling og levering af tjenester, som rækker ud over produktion af fødevarer og biogene ressourcer; understreger navnlig vigtigheden af udvikling af bioenergi og af bioøkonomien for at støtte landbrugssektorens modstandsdygtighed;

39. opfordrer Kommissionen til at gennemføre en EU-dækkende proofingmekanisme for landdistrikterne på tværs af alle politikområder og til at inddrage fællesskabet for landdistriktspagten samt Regionsudvalget i alle aktiviteter, der vedrører rammen for udvikling af landdistrikterne; beklager, at gennemførelsen af proofingmekanismen for landdistrikterne, som Kommissionen ellers medtog i sin vision for landdistrikterne frem til 2040, i praksis synes at have været af begrænset omfang;

40. bekræfter på ny, at EU har de højeste globale standarder inden for fødevaresundhed, dyrevelfærd og miljømæssig og social beskyttelse, som er hjørnesten i konkurrenceevnen for EU-landbrugsprodukter af høj kvalitet, og som skal respekteres og beskyttes; kræver derfor, at alle lovgivningsforslag på disse områder baseres på videnskab og først fremlægges efter en grundig og omfattende konsekvensanalyse, og at de udformes med sigte på at styrke konkurrenceevnen og bæredygtigheden for EU's bedrifter; mener, at incitamenter og kompensation til landbrugerne for eventuelle ekstraomkostninger, som de pådrager sig, er afgørende for at nå dette mål;

41. fremhæver, at forbedring af dyrevelfærd ikke alene er etisk nødvendigt, men også en vej til større modstandsdygtighed og rentable husdyrsystemer; understreger, at sundere dyr med lavere stressniveauer generelt kræver færre dyrlægebesøg, har højere fertilitet og yder bedre, hvilket fører til større økonomisk effektivitet; opfordrer til foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik for

fortsat at støtte investeringer og uddannelse i højere dyrevelfærdsstandarder, som er tilpasset markedsforventninger og videnskabelige anbefalinger;

42. opfordrer Kommissionen til i sine lovgivningsforslag til den næste fælles landbrugspolitik at fremlægge en ambitiøs og omfattende proteinstrategi, som bør omfatte passende foranstaltninger og instrumenter til at fremme produktion af proteinafgrøder af høj kvalitet, herunder bælgafgrøder såsom, men ikke begrænset til, visse oliefrø, tørrede bælgfrugter og grønfoder samt ikkebælgfrugter såsom solsikke- og rapsfrø til fødevare- og foderformål, med henblik på at reducere EU's proteinunderskud betydeligt og sikre strategisk autonomi;

43. understreger den strategiske betydning, som bæredygtigt husdyrbrug har for udvikling af landdistrikterne, bevarelse af biodiversitet, landskabspleje og miljømæssig bæredygtighed, navnlig i ugunstigt stillede områder og landskaber af høj naturværdi, og understreger behovet for at yde sektoren tilstrækkelig finansiel støtte til at sikre dens bæredygtighed; understreger, at animalske produkter ikke alene har næringsmæssig værdi, men at produktionen heraf spiller en afgørende rolle i bevarelsen af traditionelle kulturelle landskaber, jordfrugtbarhed og kulstoflagring; opfordrer Kommissionen til at oprette en gruppe på højt plan om husdyrbrug, som inddrager alle relevante interessenter, for at udvikle nye tilgange til at sikre sektorens fremtid og håndtere det gradvise tab af husdyr i EU, fremme generationsskifte, dyrevelfærd og den cirkulære økonomi – herunder brugen af afgasset biomasse som værdifuld biogødning, der bidrager til genanvendelse af næringsstoffer og til en sund jordbund – og maksimere det positive bidrag fra bæredygtigt husdyrbrug til naturbevaring og -genopretning, biodiversitet og jordbundens sundhed og frugtbarhed og til at fremme investeringer, der bidrager til sektorens konkurrenceevne; mener, at indførelsen af et nyt system for handel med emissioner fra landbruget (ETS) vil skabe overdreven kompleksitet uden nogen garanti for effektivitet;

44. fremhæver de nylige udbrud af dyresygdomme i adskillige medlemsstater; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke forebyggelses- og udryddelsesforanstaltningerne og øge allokeringen af midler under den fælles landbrugspolitik til risikostyring og investeringer i forbedring af biosikkerheden på bedrifterne; opfordrer Kommissionen til at styrke foranstaltningerne for dyresundhed i EU's landbrugssektor ved at koordinere forskning i og indkøb og levering af veterinærvacciner på EU-plan gennem en mekanisme for beredskab og tidlig påvisning og ved at fremme udviklingen af disse vacciner i EU; opfordrer til tilstrækkelig finansiering af denne mekanisme uden for rammerne af den fælles landbrugspolitik; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at støtte og samarbejde med regionerne om udvikling og gennemførelse

af planer for forebyggelse og inddæmning af disse sygdomme og vaccination mod dem;

45. beklager, at finansieringen af foranstaltninger til at forebygge, bekæmpe og udrydde visse dyresygdomme via programmet for det indre marked er utilstrækkelig til at støtte landbrugere og medlemsstaterne i forbindelse med nye dyresygdomme såsom mund- og klovesyge; understreger, at enhver undladelse af at forebygge eller bekæmpe dyresygdomme i én medlemsstat i EU kan have umiddelbare konsekvenser for de andre medlemsstater og kræver en koordineret indsats; opfordrer til indførelsen af strenge standarder for dyrevelfærd på EU-plan for at beskytte husdyrbrug, herunder bestemmelser om regulering af bestande af vilde dyr, som medfører infektionsrisici, og om målrettede vaccinationer af dyr efter behov;

46. understreger, at antimikrobiel resistens er en alvorlig trussel mod menneskers sundhed, og at en reduktion af brugen af antibiotika inden for husdyrbrug skal være en prioritet; noterer sig de midler, som allerede er til rådighed under den fælles landbrugspolitik til at mindske modtageligheden over for og overførslen af dyresygdomme;

47. gentager behovet for at udvikle en overordnet EU-fødevarestrategi baseret på videnskabelige erfaringer, der omfatter landbrug og husdyrbrug og samtidig sikrer en retfærdig behandling af alle landbrugssektorer; støtter videnskabeligt baserede miljøvurderinger, der tager hensyn til den samlede livscyklus for fødevarer; går ind for en ernæring, der bygger på videnskabelige vurderinger, som bekræfter vigtigheden af fødevarer af animalsk oprindelse for menneskers sundhed, navnlig for sårbare befolkningsgrupper såsom børn, ældre og kvinder;

48. opfordrer medlemsstaterne til at fremme og forbedre arbejdsvilkårene, de sociale vilkår og lønningerne for landbrugere og ansatte i landbruget og til at sikre passende dækning og afløsning af arbejdstagere i tilfælde af sygdom eller ulykker, der fører til midlertidigt fravær; efterlyser også uddannelse og ret til årlig ferie og familieorlov, der gør det muligt for folk at tage sig af familiemedlemmer, med henblik på at sikre kvalitetsjob og en bedre balance mellem arbejdsliv og privatliv for landbrugere og landbrugsmedhjælpere; understreger landbrugets rolle som en vigtig bidragyder til socialt ansvar og anstændige arbejdsvilkår i landdistrikterne;

49. opfordrer Kommissionen til at ajourføre de finansielle tildelinger til POSEI, så de som minimum afspejler den akkumulerede inflation, i den næste FFR gennem årligt justerede budgettrammer og beklager, at deflatoren på 2 %, der anvendes på direkte betalinger, ikke også er blevet taget i betragtning for POSEI i den nuværende FFR; mener imidlertid, at Kommissionen skal gå endnu længere og foreslå en betydelig forhøjelse af POSEI-budgettet i den næste FFR for at yde supplerende støtte til landbrugsproduktionen og på den måde sikre

selvforsyning med fødevarer i regionerne i den yderste periferi; mener, at dette er afgørende for at bevare landbrugsaktiviteterne i regionerne i den yderste periferi, for at støtte investeringer og for at sikre den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU i fuld overensstemmelse med artikel 349 i TEUF, som anerkender disse regioners særlige karakter og behovet for at træffe differentierede foranstaltninger for at imødegå deres permanente begrænsninger; argumenterer for, at de øgede POSEI-midler bør tage højde for de reelle og specifikke landbrugsbehov i disse regioner, herunder ændringer i produktionsomkostninger, eksponering for tiltagende ekstreme vejrforhold og klimaændringer, territorial fragmentering, markedsvolatilitet og behovet for at sikre bedrifternes økonomiske levedygtighed og rimelige indkomster for landbrugerne; understreger i den forbindelse vigtigheden af at skabe en særlig mekanisme, nemlig et POSEI-transportprogram, som vil bidrage til at mindske de ekstra transportomkostninger for produkter i regionerne i den yderste periferi og produkter, der transporteres fra disse regioner til det indre marked, samt produktionsfaktorer i regionerne i den yderste periferi;

50. bemærker, at finansieringen til biavl under søjle II bør gøres mere målrettet og effektiviseres, og at den nye lovramme bør omfatte en modernisering og forenkling af støtteordningen for biavl under søjle I, der tager hensyn til sektorens særlige forhold og sårbarheder;

51. fremhæver vigtigheden af adgang til fysisk og digital infrastruktur med pålidelige højhastighedsbredbåndstjenester og anvendelse af satellitteknologi for landbrugernes arbejde og livskvaliteten i landdistrikterne og for at overvinde social isolation; insisterer derfor på, hvor vigtigt det er at opnå en gradvis digitalisering af landbruget, som omfatter stabil internetadgang, digital viden, innovation, adgang til og ejerskab over data for landbrugere og uddannelsesmuligheder med henblik på at tiltrække og fastholde mennesker i disse områder, navnlig unge, og gøre det muligt for dem at blive der, hvis de ønsker det; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give landbrugere og skovforvaltere adgang til uddannelse, så de kan erhverve digitale færdigheder, der kan hjælpe dem med at drage størst mulig fordel af digitalisering og præcisionslandbrug og gøre deres arbejde på en mere effektiv og bæredygtig måde, samtidig med at det anerkendes, at personlig og mundtlig kommunikation fortsat er af afgørende betydning for mange landbrugere på nuværende tidspunkt; anerkender den afgørende rolle, som landbrugsorganisationer spiller med hensyn til at fremme den digitale omstilling af landbruget;

52. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre fuld overensstemmelse mellem programmet for et digitalt Europa, politikker for udbredelse af bredbånd og den fælles landbrugspolitik efter 2027; bekræfter nødvendigheden af både at udruste landdistrikterne med digitale infrastrukturtjenester og at fremme de færdigheder, der er nødvendige for fjernarbejde, præcisionslandbrug

og digitalt iværksætteri; understreger, at digitale infrastrukturtjenester skal være økonomisk overkommelige for borgerne i landdistrikterne; fremhæver, at sådanne investeringer er afgørende for at reducere affolkningen af landdistrikterne og gøre landbruget og livet på landet mere attraktive for de yngre generationer;

53. opfordrer til at skabe øget bevidsthed om vigtigheden af landbrugeres og landbrugsmedhjælperes mentale sundhed i betragtning af den høje selvmordsrate i denne sektor; understreger, at dette er et foruroligende fænomen, der bl.a. skyldes et højt stressniveau, usikkerhed, besværlige administrative byrder samt sårbarhed, social isolation, manglende ferie, gæld og økonomiske vanskeligheder, som landbrugerne lider under; fremhæver endvidere, at stressende bedriftsinspektionsprocedurer lægger yderligere pres på landbrugerne med hensyn til ledelsen af deres bedrifter, og opfordrer medlemsstaterne til at udvikle mekanismer til at håndtere dette; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme samarbejde med henblik på at udvikle en omfattende strategi for mental sundhed for landbrugere og sikre, at der medtages passende støtteforanstaltninger i den næste fælles landbrugspolitik; fremhæver værdien af at have tilgange, som er skræddersyet til lokale forhold og omfatter forskellige typer støttetjenester, herunder eksisterende landbrugsrådgivningsnetværk og andre støttegrupper i landdistrikterne; finder det nødvendigt at udforme programmer for psykologisk støtte samt foranstaltninger, der fremmer administrativ forenkling og balance mellem arbejdsliv og privatliv, hvilket alt sammen vil forbedre livskvaliteten for landbrugere og arbejdstagere; gentager behovet for, at landbrugerne får rimelige priser for deres markedsmæssige og ikkemarkedsmæssige produkter;

54. understreger, at over 70 % af forbrugerne i EU baserer deres købsbeslutninger på oplysningerne på emballagen, og henleder opmærksomheden på den reelle risiko for, at forbrugerne bliver vildledt; opfordrer derfor til konsolidering af en harmoniseret EU-mærkning, der sikrer et fair og retfærdigt system og skaber gennemsigtighed med hensyn til oprindelsesland, kvalitetssikringer og produktionsstandarder, herunder dyrevelfærds- og økologistandarder, for EU's landbrugsfødevarer; mener, at det er nødvendigt at sikre sporbarhed og konkurrenceevne på det indre marked og globalt gennem klare regler for at undgå forvridninger og vildledende praksis og på den måde beskytte integriteten af og fremme EU's fødevaresystemer og sikre en styrket forbrugeroplysning og -bevidsthed;

55. slår til lyd for øgede beskyttelsesforanstaltninger for regionale produkter, herunder styrkelsen af ordninger for beskyttede oprindelsesbetegnelser, beskyttede geografiske betegnelser og garanterede traditionelle specialiteter, via strømlinede procedurer, som beskytter mod misbrug og forfalskning;

56. opfordrer endvidere Kommissionen til at sætte en stopper for overforenklede ordninger for næringsdeklaration på forsiden af emballagen såsom Nutri-Score på grund af manglen på bred videnskabelig konsensus og risikoen for, at fødevareindustrien ændrer parametre i overensstemmelse med sine interesser;

57. opfordrer til at fremme ernæringsundervisning i skoler og skolekantiner for at hjælpe børn med at forstå vigtigheden af en komplet og afbalanceret kost fra en tidlig alder og forstå fødevarernes oprindelse; tilskynder til udvikling af sunde kostvaner og skolemenuer, der omfatter forskellige vitaminer, fibre og næringsrige fødevarer, for at bidrage til at styrke elevernes fysiske og mentale trivsel; understreger endvidere behovet for at respektere og fremme national, lokal og sæsonbestemt gastronomi som en værdifuld kulturarv – noget, der er velrepræsenteret i middelhavskosten; opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre, at der afsættes yderligere ressourcer til de lokale og regionale myndigheder til ordninger, der er rettet mod disse aktiviteter, og understreger behovet for, at offentlige udbud styres af kvalitet og ikke pris og om muligt fremmer forbrug af økologiske, lokale og sæsonbestemte produkter med geografiske betegnelser;

58. understreger vigtigheden af EU's ordning for uddeling af mælk, frugt og grønt til børn gennem skoleprogrammer som et centralt redskab til at fremme sund kost, navnlig for børn fra sårbare miljøer, for hvem skolemåltider kan være en af få kilder til afbalanceret ernæring; beklager, at nogle medlemsstater ikke gør brug de midler, der er afsat til dette program, hvilket fører til, at det tilgængelige budget underudnyttes; henleder opmærksomheden på vigtigheden af at inddrage landbrugere og aktører i hele landbrugsfødevareværdikæden, når det gælder ernæringsundervisning, og fremme direkte forbindelser mellem producenter og skoler;

59. understreger, hvor vigtigt det er at bevare passende finansiering af olivenolie- og spiseolivenproduktion på grund af de betydelige sundheds- og ernæringsmæssige fordele, som disse produkter har for alle europæere;

60. udtrykker dyb bekymring over stigningen i projekter til produktion af "cellekød"; understreger behovet for at revidere den europæiske lovgivningsmæssige ramme for godkendelse af sådanne produkter med henblik på i højere grad at integrere de økonomiske, sociale, miljømæssige og etiske konsekvenser af denne form for innovation;

61. tilskynder politikere, skoler, medier, landbrugere og lokale foreninger til at arbejde sammen for at fremme et positivt billede af landbruget, øge dets tiltrækningskraft for unge og kommunikere bedre om den rolle, som landbrugerne spiller i bæredygtig fødevareproduktion og økosystemtjenester; efterlyser en udbredt anerkendelse af det vigtige arbejde, som landbrugere og

landbrugsmedhjælpere udfører med hensyn til fødevaresikkerhed, og af deres engagement i bæredygtige metoder gennem kampagner, der skal øge forbrugernes bevidsthed om de valg, de træffer, når de handler, og styrke forholdet mellem forbrugerne og EU's landbrugere og fremme en bedre forståelse af, hvordan de producerer de landbrugsfødevarer, som forbrugerne køber; fremhæver behovet for at modvirke misinformation og vildledende, fejlagtige og uberettigede budskaber for at forbedre det negative billede, som dele af samfundet har af landbrugerne; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at medtage denne anerkendelse i deres uddannelsesplaner med henblik på at gøre landbrug til en attraktiv økonomisk aktivitet; beklager dybt, at landbrugere og beboere i landdistrikterne har lidt under mange års nedprioritering og underinvestering;

Forenkling af den fælles landbrugspolitik efter 2027: strategier for en mere effektiv forvaltning

62. støtter med henblik på fremtiden Kommissionens mål for 2024-2029 om at reducere de administrative byrder for landbrugerne og forenkle lovgivningen som en tværgående strategisk prioritet for at lette adgangen til støtte fra den fælles landbrugspolitik og gøre gennemførelsen på stedet mere effektiv; insisterer på, at dette skal være et af de vejledende principper bag alle foranstaltninger, der har til formål at sikre social, miljømæssig og økonomisk bæredygtighed i EU's landbrug, uden at underminere de fem hovedmål for den fælles landbrugspolitik som fastsat i artikel 39 i TEUF; understreger, at forenklingen af den fælles landbrugspolitik ikke bør komme i vejen for en stærk lovramme på EU-plan, da dette er afgørende for at bevare landbrugspolitikkens fælles karakter og sikre offentlig støtte til de nødvendige finansielle ressourcer;

63. understreger behovet for mere fleksibilitet og en enklere finansieringsstruktur for den nye fælles landbrugspolitik, som gavner aktive landbrugere; påpeger, at ustabile forhold, stadig flere regler og stigende samfundsmæssige forventninger skaber frustration blandt landbrugerne og påvirker erhvervets tiltrækningskraft, navnlig blandt unge landbrugere og de mest sårbare;

64. opfordrer Kommissionen til ved udformningen af den fremtidige struktur for den fælles landbrugspolitik at fokusere på at skabe klarere kriterier, digitaliserede procedurer, standardiserede retningslinjer, rettidig kommunikation om ændringer og tilgængelig teknisk støtte; fremhæver, at overregulering øger kompleksiteten for landbrugere og støttemodtagere og reducerer effektiviteten og udnyttelsen af vigtige foranstaltninger;

65. kræver en bedre koordinering mellem Kommissionen og de nationale og regionale myndigheder med sigte på at mindske dokumentations- og rapporteringsforpligtelser; understreger behovet for et proaktivt samarbejde mellem Kommissionen, medlemsstaternes myndigheder,

landbrugere og landbrugsorganisationer, inden der udarbejdes nationale strategiske planer under den fælles landbrugspolitik; understreger behovet for større fleksibilitet for medlemsstaterne i de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik, så de om nødvendigt kan tilpasse specifikke elementer uden at skulle hente forudgående godkendelse fra Kommissionen; opfordrer til, at der oprettes et centralt, elektronisk rapporteringssystem i form af et enkelt kontaktpunkt for den fælles landbrugspolitik, hvor landbrugere kan indsende ansøgninger, rapporter og al den nødvendige dokumentation på ét sted, så man undgår unødvendig og dobbelt administration;

66. efterlyser et realistisk, incitamentsbaseret system for landbrugerne, som tager hensyn til støttemodtagerens tidsmæssige engagement, i stedet for et system, der udelukkende er baseret på forpligtelser til at nå ambitiøse miljømæssige og sociale mål, samtidig med at der tages behørigt hensyn til de særlige forhold i de geografiske områder; mener, at incitamentsbaserede tilgange giver de bedste resultater med hensyn til at gøre EU's landbrug mere bæredygtigt; understreger, at det er afgørende, at metoden for beregning af betalingen for leverede tjenester rækker ud over et snævert synspunkt med "afholdte omkostninger og tabte indtægter" for landbrugeren, da de socioøkonomiske tab for det bredere samfund kan være meget større i kraft af tab af økonomiske aktiviteter i både forudgående og efterfølgende led i lokalområdet; mener, at finansieringen til disse betalinger bør komme fra den fælles landbrugspolitik eller fra nationale midler, således at offentlig finansiering reelt kan tilskynde til grøn innovation og den grønne omstilling; opfordrer Kommissionen til at undersøge yderligere finansieringskilder ud over den fælles landbrugspolitik for at støtte landbrugere i at udvikle lokalt tilpassede, bæredygtige forretningsmodeller;

67. understreger, at gennemførelsen af krav om god landbrugs- og miljømæssig stand skal tage hensyn til eksisterende arealanvendelse og landbrugsmetoder; understreger, at aktive landbrugere skal bevare retten til at fortsætte deres nuværende landbrugsaktiviteter, herunder nødvendige vedligeholdelsesaktiviteter, uden at blive udsat for yderligere administrative eller driftsmæssige begrænsninger;

68. understreger behovet for fortsat at vurdere konditionalitetskravene i den fælles landbrugspolitik for at lette administrative byrder, hindringer eller økonomiske barrierer, reducere omkostninger og undgå overdrevne gennemførelseskrav for landbrugerne; insisterer på landbrugernes behov for fleksibilitet og enkelhed, samtidig med at man fortsat fremmer ansvarlige landbrugsmetoder gennem incitamenter, opretholdelse af lige vilkår og offentlig støtte til politikken i en tilgang, der skaber større merværdi og flere investeringer i innovation;

69. opfordrer indtrængende Kommissionen til at tilskynde landbrugerne til at tage ansvar ved at tillade en vis grad af tolerance og ved at sikre retfærdige og forholdsmæssige sanktioner, navnlig med hensyn til konditionalitetskrav, samt frivillige bioordninger, foranstaltninger til miljøvenligt landbrug og klimaforanstaltninger; understreger behovet for, at alle nye lovkrav under den fælles landbrugspolitik efter 2027 ledsages af tilstrækkelige overgangsperioder og administrative forenklinger for at sikre juridisk og planlægningsmæssig sikkerhed for landbrugerne;

70. understreger, at forordningen om den fælles markedsordning[1] skal forenkles for at fremskynde procedurerne for tildeling af ekstraordinær støtte til landbrugere; understreger vigtigheden af at fremme og styrke den afgørende rolle, der spilles af kooperativer, producentorganisationer, sammenslutninger af producentorganisationer, frugt- og grøntsagsproducentorganisationer, brancheorganisationer og andre enheder, der bidrager til værdikæden for landbrugsfødevarer, herunder den økologiske sektor, og til at gøre værdikæden for landbrugsfødevarer mere afbalanceret, så der sikres en større indtægt til landbrugerne; opfordrer indtrængende Kommissionen til at undersøge, hvordan deres samarbejde kan fremmes og støttes yderligere gennem forordningen om den fælles markedsordning;

71. opfordrer Kommissionen til at foretage en omfattende gennemgang af de værktøjer, herunder markedsobservatorier, der har til formål at forbedre modstandsdygtigheden over for markedsvolatilitet og kollaps af markedspriser; insisterer på, at det er nødvendigt at ajourføre og styrke de nuværende risikostyringsinstrumenter og styrke samarbejdet mellem kooperativer, producentorganisationer og sammenslutninger af producentorganisationer med henblik på at give dem en styrket rolle i forvaltningen af økonomiske værktøjer og risikostyringsværktøjer; insisterer på behovet for yderligere at lette anvendelsen af undtagelserne fra konkurrencereglerne for landbrugere med henblik på at håndtere og overvinde markedskriser;

72. opfordrer Kommissionen til at sørge for effektive sikkerhedsnet i forordningen om den fælles markedsordning, herunder en revision af de nuværende offentlige interventionspriser og referencetærskler, så de nøjagtigt afspejler de nuværende økonomiske forhold og realiteter;

73. glæder sig over Kommissionens nye pakke for vinsektoren og opfordrer Kommissionen til at allokere yderligere finansielle

---

[1] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

ressourcer til gennemførelsen af de foreslåede foranstaltninger og til en langsigtet bæredygtig genopblomstring af vinsektoren;

74. minder desuden om, at forordningen om den fælles markedsordning for landbrugsprodukter bør tage højde for producenternes og forbrugernes krav vedrørende salgsnavnene på visse landbrugsprodukter, f.eks. kød, som bør beskyttes mod risikoen for vildledende brug;

75. opfordrer til en garanti for, at der forud for ethvert lovgivningsforslag, der berører landbruget, undtagen under ekstraordinære omstændigheder, foretages en detaljeret, omfattende og evidensbaseret kumulativ konsekvensanalyse med særlig vægt på økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter med det formål at skabe retssikkerhed for landbrugerne; slår til lyd for, at der foretages vurderinger af de økonomiske virkninger af foreslåede politiske foranstaltninger på bedriftsniveau og de finansielle midler, der er nødvendige for deres gennemførelse, samt en løbende overvågning af foranstaltningerne; understreger, at den fortsatte stigning i de lovgivningsmæssige byrder, der pålægges sektoren, har skabt frustration blandt landbrugerne og resulteret i betydelige ekstraomkostninger på bedriftsniveau og er en af de faktorer, der påvirker erhvervets tiltrækningskraft for nye aktører;

76. understreger vigtigheden af at anerkende mangfoldigheden af det europæiske landbrug, herunder drivhusgartnerier og permanente afgrøder, ved udformningen af støtteforanstaltninger, lovgivningskrav og innovationsstrategier; opfordrer til indførelse og tilpasning af EU-lovgivning, der specifikt er udformet med henblik på at tackle de udfordringer og muligheder, der knytter sig til drivhuslandbrug, bylandbrug og vertikalt landbrug;

77. understreger behovet for en overgang til integrerede og interoperable digitale systemer til at overvåge den fælles landbrugspolitik; understreger i denne forbindelse vigtigheden af at fremme indsamlingen af data og oplysninger inden for en fælles lovgivningsmæssig ramme, der navnlig er baseret på satellitbilleder, for at udvikle integrerede forvaltnings- og kontrolsystemer; fremhæver, at sådanne systemer bør sigte mod at reducere personlige eller fysiske inspektioner på stedet, hvor det er muligt, og minimere de administrative byrder og omkostninger for landbrugerne; insisterer på, at beskyttelsen af landbrugernes data samt ejerskabet over dataene skal garanteres til fulde; minder imidlertid om, at det i lyset af de eksisterende begrænsninger i brugen af satellitteknologi, især hvad angår små, smalle parceller, fortsat er nødvendigt at bevare andre systemer i mellemtiden;

78. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre tilgangen med én enkelt revision for at minimere den tid, som landbrugerne mister til ledsagende kontrol; tilskynder Kommissionen til at modernisere det integrerede system til forvaltning og kontrol af satellitbilleder,

eksempelvis Copernicus og Galileo, med henblik på at integrere eksisterende og nye teknologier for at sikre større præcision, pålidelighed og forenkling;

79. slår til lyd for, at medlemsstaterne får større fleksibilitet til at støtte investeringer i vigtig innovation og teknologi såsom brug af satellitter, tingenes internet og lignende teknologi til indsamling af operationelle data; mener, at dette vil sikre gennemsigtighed og regeloverholdelse uden at påføre landbrugerne yderligere omkostninger og dermed lette omstillingen til et tillidsbaseret system, hvor troværdige landbrugere selv kan attestere, at de overholder reglerne, og som suppleres af målrettet, risikobaseret kontrol i stedet for generelle, rutinemæssige inspektioner;

80. understreger, at der er behov for at udforme innovationsstrategier og digitale omstillinger på en måde, der er deltagelsesbaseret og tilgængelig for alle bedrifter, og sikre, at teknologiske fremskridt bidrager til samhørighed i landdistrikterne, demokratisk deltagelse og bæredygtig udvikling;

81. mener, at det er vigtigt at give de medlemsstater, der anerkender, at regionerne har en lovbestemt rolle i forvaltningen af den fælles landbrugspolitik, mulighed for at genindføre forvaltningsinstrumenter på regionalt plan i forbindelse med foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne;

Vand og den cirkulære økonomi som grundlag for den fælles landbrugspolitik efter 2027

82. opfordrer indtrængende Kommissionen til at integrere en strategisk og holistisk tilgang til vandressourcer i den fælles landbrugspolitik efter 2027 og til at øge dens synergier med andre EU-fonde, f.eks. Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, for at styrke sammenhængen mellem vand og fødevarer som et centralt element i styrkelsen af fødevaresikkerheden og udviklingen af landdistrikterne; opfordrer endvidere til at øge investeringerne i forbedring af vandmodstandsdygtigheden gennem modernisering og udvikling af vandbindings-, distributions- og lagringsinfrastruktur og bæredygtig reguleringsinfrastruktur samt naturbaserede løsninger, hvilket er afgørende for at opnå en mere effektiv og konkurrencedygtig landbrugssektor;

83. opfordrer Kommissionen til at sikre adgang til vand til bæredygtig kunstvanding; understreger behovet for at fremme investeringer i rensning og behandling af spildevand samt anvendelse af ikkekonventionelle vandkilder såsom genvundet og afsaltet vand til landbrugssektoren, uanset bedriftens størrelse, til konkurrencedygtige priser, samtidig med at vandtransportforbindelser ligeledes er vigtige for transporten af dette vand; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til både de betydelige forskelle og udfordringer i medlemsstaterne og den gode

praksis, som de enkelte medlemsstater har indført for at beskytte landbrugsproduktionen; opfordrer Kommissionen til at investere i uddannelsesprogrammer for landbrugere om effektivt vandforbrug;

84. opfordrer Kommissionen til at prioritere at fremme innovative teknologier og intelligent kunstvanding og digitalisering af infrastruktur for at optimere vandforbruget og reducere vandfodaftrykket, navnlig i regioner, der er berørt af tørke og ørkendannelse, samtidig med at der sikres en stabil produktion;

85. henleder opmærksomheden på, at mange kunstvandingssystemer er forældede og ineffektive, hvilket forårsager tab af betydelige mængder vand, og at de derfor er nødt til at blive udskiftet eller moderniseret; opfordrer derfor Kommissionen til at gøre finansielle incitamenter til denne modernisering til en af sine prioriteter og går ind for, at de medtages som støtteberettigede investeringer i de strategiske planer under den fælles landbrugspolitik og relevante EU-samhørighedsinstrumenter;

86. fremhæver kompleksiteten ved at anvende midler fra den fælles landbrugspolitik, navnlig midler fra søjle II, til at finansiere kunstvandingsinfrastruktur og opfordrer derfor til en revision af udformnings- og finansieringsmekanismerne for infrastruktur af denne art for at forbedre landbrugernes adgang til og anvendelse af vandressourcer under hensyntagen til de reelle omkostninger og merværdien af de økosystem- og landskabstjenester, de leverer;

87. opfordrer til målrettet og effektiv støtte til EU's landbrugere og skovbrugere til at fremme den cirkulære økonomi og integrere sig i den nye bioøkonomi gennem incitamenter til genvinding af biomasse, landbrugsaffald og biprodukter, hvilket også vil bidrage til bedrifternes energiuafhængighed og mindske deres afhængighed af eksterne input; påpeger behovet for at optimere anvendelsen af råmaterialer og sekundære produkter, der genererer biprodukter såsom afgasset biomasse og nye energikilder, herunder bæredygtig biogas og bæredygtige biobrændstoffer, samtidig med at der tages hensyn til behovet for at prioritere fødevareproduktion; understreger, at disse foranstaltninger, som ikke må føre til øgede administrative byrder på bedriftsniveau, vil bidrage til at styrke EU's energiuafhængighed, fremme yderligere indtægtskilder for landbrugerne og skabe nye beskæftigelsesmuligheder; tilskynder i denne forbindelse Kommissionen til at anerkende vigtigheden af disse aspekter i den kommende bioøkonomiske strategi 2025;

88. understreger behovet for en holistisk tilgang til dekarbonisering af landbruget og opfordrer til passende tilskyndelse og incitamenter, herunder til genvinding af biomasse og belønning for kulstofbinding i jorden, samt tilstrækkelig finansiering til landbrugere til at indføre løsninger og metoder, der reducerer CO_2-fodaftrykket fra afgrøder, samtidig med at deres konkurrenceevne bevares, således at byrden

ved en sådan dekarbonisering og arbejdsbyrde ikke udelukkende ligger hos dem;

89. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde til at forene landbrug og vedvarende energi og styrke denne forening i anerkendelse af synergiens potentiale til at fremme bæredygtige landbrugsmetoder, styrke den lokale modstandsdygtighed over for klimaændringer og styrke den cirkulære økonomi; fremhæver, at landbruget har potentiale til at spille en central rolle i aftalen om ren industri og energiomstillingen gennem produktion af vedvarende energi i sektoren; opfordrer Kommissionen til at præcisere bestemmelserne i den fælles landbrugspolitik, så vedvarende og bæredygtige energikilder såsom solceller i landbruget og biogas bedre kan tilpasses og forenes med landbrugsaktiviteter;

90. slår til lyd for en revision af nitratdirektivet for at bringe det i overensstemmelse med den seneste videnskabelige dokumentation og bedste landbrugspraksis, samtidig med at vandkvaliteten fortsat beskyttes; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om hurtigt at vedtage et videnskabeligt baseret forslag, der gør det muligt at anvende RENURE-gødning på klart definerede betingelser, så landbrugerne kan gøre sig mindre afhængige af kunstgødning og fremskynde omstillingen til mere cirkulære og bæredygtige systemer til forvaltning af næringsstoffer;

91. opfordrer til at fremme struktureret videnudveksling og samarbejde mellem sammenlignelige produktionssystemer på tværs af medlemsstaterne for at støtte gensidig læring, imødegå særlige regionale udfordringer – f.eks. i områder med intensiv produktion – og fremskynde en bæredygtig omstilling, der er skræddersyet til de særlige forhold i de enkelte sektorer;

92. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke risikostyringsværktøjerne i den fælles landbrugspolitik efter 2027 ved at øge den finansielle støtte til landbrugsforsikring, gensidige fonde og indkomststabiliseringsredskabet; insisterer på behovet for at gøre forsikring mere tilgængelig og økonomisk ladsiggørlig for landbrugerne; påpeger behovet for at indføre en mekanisme på EU-plan for at styrke nationale landbrugsforsikringsordninger, der kan aktiveres automatisk for at håndtere ekstreme og uforudsete vejr-, sundheds- og markedskriser; understreger, at disse foranstaltninger bør være et supplement til de nuværende markedsstyringsværktøjer og ikke bør undergrave de nuværende nationale ordninger;

93. opfordrer Kommissionen til at sikre styrkede risikostyringsforanstaltninger, herunder forsikring, genforsikringsordninger og andre supplerende midler, der kan trækkes på i tilfælde af højere skadestærskler, både til forebyggende foranstaltninger og kompensation til landbrugere i forbindelse med naturkatastrofer, epidemiske udbrud og plantesygdomme; mener, at

det i denne forbindelse er nødvendigt at inddrage investeringer i forebyggelse, systemer for tidlig varsling og opbygning af ny infrastruktur til modstandsdygtighed, der gør det muligt for sektoren at foregribe og komme på fode igen efter de tiltagende klimarelaterede risici; understreger behovet for, at medlemsstaterne gør mere brug af de risikostyringsredskaber, der i øjeblikket ikke bliver udnyttet til fulde;

94. understreger behovet for at reformere og øge landbrugsreservens finansielle kapacitet med henblik på at håndtere uforudsete markedsforstyrrelser og klimarelaterede hændelser såsom tørke og oversvømmelser; understreger dog, at landbrugsreserven ikke må være det eneste instrument, og gentager, at det er vigtigt at udvikle en bredere vifte af risikostyringsredskaber og redskaber til hurtig reaktion, herunder mere effektive landbrugsforsikringsordninger, gensidige fonde, klimaberedskabsfonde og ekstraordinær likviditetsstøtte til EU's landbrugssektor;

95. henleder opmærksomheden på manglen på konsekvente og letanvendelige metoder for beregning af emissionerne fra individuelle landbrugssektorer; er derfor stærk modstander af at inkludere landbruget i emissionshandelssystemet eller andre grønne skatteordninger;

96. understreger, at alle EU's regioner påvirkes af konsekvenserne af klimaændringerne; påpeger imidlertid, at de sydlige regioner er mere sårbare og lider under ørkendannelse, tørke, tilsaltning af grundvandsmagasiner, skovbrande samt vedvarende nedbør og oversvømmelser, der fører til nye skadegørere og sygdomme, hvilket alt sammen truer landbrugssektoren; understreger derfor, at landbrugere i hele EU har brug for specifikke støtteforanstaltninger og -instrumenter til at styrke deres indsats for at tilpasse deres aktiviteter til klimaændringerne og forebygge og afbøde de negative virkninger heraf; henleder opmærksomheden på vigtigheden af at yde omfattende støtte til landbosamfund og lokale myndigheder med henblik på at nå disse mål;

97. opfordrer til at yde kontinuerlig støtte til innovative landbrugsteknikker, herunder dem, der anvendes inden for økologisk landbrug, og andre agroøkologiske metoder, både i økologiske og i stigende grad også i konventionelle systemer, for markant at reducere brugen af input og eksterne afhængighedsforhold i landbruget og styrke autonomien og fødevaresikkerheden;

98. insisterer på, at udviklingen af EU's økologiske sektor i fremtiden skal være markedsorienteret, og opfordrer til at sikre, at den nye fælles landbrugspolitik fortsat giver incitamenter for landbrugere og nye landbrugere til at gå ind i økologisk landbrug; opfordrer Kommissionen til at undersøge nye metoder til at håndtere kriser på det økologiske marked; minder om behovet for også at fremme økologisk forbrug gennem offentlige udbud;

99. tilskynder til at minimere spild og tab af fødevarer i hele landbrugsfødevarekæden, herunder hos primærproducenter, for at sikre en effektiv, innovativ og bæredygtig anvendelse af alle ressourcer; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger på alle niveauer for at forebygge tab og fremme omdannelsen af overskudsproduktion til produkter med værditilvækst; insisterer på behovet for, at de fødevarer, der produceres af landbrugerne, og det store arbejde, som det er at fremskaffe dem, tillægges større værdi; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at fremme løsninger til at forlænge fødevarernes holdbarhed, eksempelvis en gennemgang af bedst før-datoer og brug af naturlige biobaserede konserveringsmidler;

100. opfordrer Kommissionen til at udvikle en omfattende strategi for nyttiggørelse af næringsstoffer i hele landbrugsfødevarekæden med målrettet støtte til innovation inden for adskillelse, behandling og genbrug af næringsstoffer fra affaldsstrømme fra fødevareforarbejdning, -detailhandel og -forbrug;

En attraktiv sektor for de nye generationer

101. understreger, at sikring af generationsskifte og kvindelige iværksættere begge er afgørende for at bevare fremtiden for EU's landbrug og den socioøkonomiske struktur i landdistrikterne; anerkender den indsats, der er gjort gennem foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik for at fremme generationsskifte, navnlig i de mere perifere landdistrikter, og understreger behovet for at styrke dem; påpeger imidlertid, at den fælles landbrugspolitik ikke må være det eneste redskab til at få unge og kvinder ind i landbruget, men skal understøttes af nationale strategier, der omfatter private finansieringskilder, herunder banker, ordninger og partnerskaber for samarbejdsbaseret landbrug og finansielle instrumenter med reducerede eller ingen krav om medfinansiering; insisterer på, at det yderst vigtige mål om at sikre generationsskifte i EU's landbrug skal ledsages af strukturelle foranstaltninger, navnlig vedrørende innovation, digitalisering, digital konnektivitet og adgang til jord; ser i denne forbindelse frem til, at Kommissionen offentliggør sin strategi for et generationsskifte;

102. opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde sammenhængende, bæredygtige og forudsigelige strategier for at gøre det mere attraktivt at arbejde i landbruget og sikre forenelighed med EU's og de regionale politikker, herunder deres nationale strategiske planer; insisterer på behovet for at øge og mobilisere de finansielle ressourcer under den fælles landbrugspolitik til generationsskifte, som i øjeblikket omfatter den supplerende betaling under søjle I og den investeringsstøtte og etableringsstøtte, der er til rådighed under søjle II, og for at oprette nye finansielle instrumenter uden for rammerne af den fælles landbrugspolitik; understreger, at disse instrumenter bør omfatte øgede skattefritagelser og incitamenter, lavt forrentede lån, kreditgarantiordninger for landbruget, støtte til

præcisionslandbrugsværktøjer og uddannelsestjenester, herunder vedrørende bæredygtige forretningsmodeller, med det formål at forbedre rentabiliteten;

103. understreger vigtigheden af at yde diversificerede, skræddersyede og uafhængige rådgivningstjenester til støtte for unge landbrugere og nye landbrugere, både forud for deres etablering og i de følgende år, navnlig inden for bløde færdigheder, færdigheder inden for digital og direkte markedsføring, regnskab, juridiske aspekter, erhvervsdiversificering, bæredygtigt landbrug og kommunikation; går ind for en generel udbredelse af væksthuse for landbrug, der gør det muligt for vordende landbrugere at nyde godt af viden fra landbrugere med flere års erfaring inden for en struktureret ramme, inden de overtager en selvstændig bedrift; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der oprettes nationale centre for uddannelse af unge landbrugere;

104. anmoder Kommissionen om at vurdere, om en forhøjelse af aldersgrænsen for støtteberettigelse til unge landbrugere til 45 år vil tilskynde flere til at etablere sig i landbruget, herunder gennem omskoling; opfordrer Kommissionen til også at revurdere andre elementer i støtteberettigelseskriterierne, som muligvis er for restriktive;

105. glæder sig over samarbejdsaftalen med Den Europæiske Investeringsbank-Gruppen (EIB-Gruppen) som en lovende model, der kan fremme oprettelsen af finansielle instrumenter rettet mod mange aspekter af den fælles landbrugspolitik, herunder støtte til unge og kvindelige landbrugere samt politikker for vand-, klima- og markedsresiliens i alle medlemsstaterne; mener, at EIB's rolle primært bør være at yde finansiering med lave omkostninger til match funding af kapitalgoder og infrastrukturprojekter, som landbrugere kan deltage i som led i et moderniseringsprogram;

106. tilskynder medlemsstaterne til at udforme mekanismer, der letter overgangen til anstændig og planlagt pensionering; opfordrer navnlig til førtidspensionsordninger for landbrugere finansieret af særskilte fonde; opfordrer til at udvide tjenester, der forbinder pensionerede landbrugere med vordende unge eller nye landbrugere, bl.a. ledsaget af logistisk støtte og juridisk rådgivning for at muliggøre en gensidigt fordelagtig overdragelse af bedrifter og sikre, at viden og landbrugsaktiviteter videreføres;

107. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i deres strategier for generationsskifte at tage fat på de specifikke hindringer, der gør sig gældende for kvinder, navnlig unge kvinder, der ønsker at komme ind i landbrugssektoren, herunder spørgsmål, der ikke er direkte relateret til landbruget, såsom passende sundhedspleje og sociale tjenester; anerkender den indsats, der gøres via foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik for at støtte kvinder i landbruget, men understreger, at der er behov for stærkere

og mere skræddersyet støtte, navnlig i perifere landdistrikter, herunder adgang til lån, uddannelse eller finansiel bistand for at sikre reelt engagement og lige muligheder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at skabe passende betingelser for aktiv deltagelse fra kvinders side i repræsentative landbrugsfødevareorganisationer og i ledelsesorganerne i landbrugsvirksomheder og kvindesammenslutninger i landdistrikterne; glæder sig i den forbindelse over den kommende oprettelse af en platform for kvindelige landbrugere som et rum for debat og udveksling af god praksis med henblik på at styrke deltagelsen og lige muligheder i landbrugsfødevaresektoren;

108. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigst muligt at tackle problemet med tab og koncentration af landbrugsjord, herunder den manglende gennemsigtighed på dette marked; understreger, at forpagtning af jord, så længe der er retssikkerhed, er en levedygtig kortsigtet alternativ løsning til at lette adgangen til jord, da det kræver færre ressourcer til etablering og fremmer generationsskifte; fremhæver vigtigheden af offentligt støttede jordfordelingstjenester og struktureret overdragelsesplanlægning, navnlig for overdragelse af jord, der giver mulighed for tidlig pensionering og kontinuitet i bedriftsforvaltningen; går ind for, at medlemsstaterne vedtager politikker til fremme af stabil langtidsforpagtning af jord for dermed at skabe sikkerhed for jordbesiddelse og tid til at investere, navnlig for unge, kvindelige og nye landbrugere, hvilket også kan give sundere jordbunde, bedre miljøresultater og øget klimaresiliens;

109. glæder sig over Kommissionens hensigt om at oprette et EU-Observationscenter for Landbrugsjord, som vil skulle forbedre gennemsigtigheden på markedet for landbrugsjord i EU og lette harmoniseringen af data om landbrugsjord og adgangen til jord, muliggøre samarbejde og udveksling af bedste praksis mellem medlemsstaterne og fremsætte anbefalinger med henblik på en mere informeret politikudformning på EU-plan;

110. fremhæver, at bevarelsen af EU's mangfoldige kulturlandskaber ikke kun har betydning for økologi og turisme, men også er en hjørnesten i den regionale identitet og landdistrikternes langsigtede modstandsdygtighed; opfordrer derfor til udtrykkeligt at anerkende dem og medtage deres bevarelse som et strategisk mål i den fælles landbrugspolitik efter 2027;

111. tilskynder til tilgange til naturgenopretning, der foregår i samarbejde med landbrugere og jordejere, og som sikrer fuld respekt for ejendomsrettigheder;

112. tilskynder Kommissionen til at undersøge, hvordan den fælles landbrugspolitik kan støtte nye forretningsmodeller for landbrugere for at sikre et endnu mere bæredygtigt og konkurrencedygtigt landbrug i Europa;

113. opfordrer Kommissionen til at fremme partnerskaber for udveksling af bedste praksis og innovative idéer mellem medlemsstaterne i samarbejde med lokale myndigheder, universiteter, forskningscentre og bedrifter; understreger, at et sådant samarbejde bør fokusere på forenkling, tilgængelighed, øget bæredygtighed og håndtering af de specifikke udfordringer, der knytter sig til de enkelte regioner og sektorer, og bør understøttes af passende uddannelse, så man undgår forvridninger og divergerende tilgange, der kan være til ulempe for landbrugerne;

114. tilskynder til fremme af støtte- og synlighedsprogrammer, der afspejler den berigende og tilfredsstillende livsstil, som landbrugssektoren kan tilbyde, og fremhæver landbrugernes værdi for og engagement i naturen, fødevaresikkerheden og selve de kvaliteter og værdier, der er forbundet med fagfolks arbejde på området; henleder opmærksomheden på, at sammenhæng i politikker over tid er af afgørende værdi for at muliggøre klare langsigtede mål for landbrugssektoren;

115. understreger vigtigheden af en stærk og velfinansieret EU-politik for salgsfremstød, herunder øgede budgetbevillinger under den fælles landbrugspolitik, for at øge bevidstheden om kvaliteterne ved EU's landbrugs- og fødevareprodukter både i EU og globalt og fremhæver, at dette er endnu vigtigere i perioder med økonomisk uvished;

Innovation til at fortsætte med at ajourføre landbruget

116. efterlyser en ambitiøs investeringspakke for innovation, teknologi og anvendt forskning, der er tilpasset landbrugernes behov og finansieres gennem den fælles landbrugspolitik, Horisont Europa, programmet for et digitalt Europa og andre støttemekanismer, og som vil spille en central rolle med hensyn til at fremme en mere bæredygtig og tilpasset landbrugssektor; understreger, at Horisont Europa-programmet bør omfatte en specifik søjle, som er forbeholdt landbruget og har til formål at fremme forskning, innovation og videnoverførsel i landbrugsfødevaresektoren;

117. understreger behovet for at sikre, at innovative og digitale løsninger kan anvendes med lige adgang på tværs af alle typer landbrug og territorier i EU, og at disse løsninger støtter bæredygtigt landbrug, bidrager til at håndtere agroøkosystemernes mangfoldighed og kompleksitet, bidrager til strategier for modvirkning af og tilpasning til klimaændringer, forbedrer landbrugernes indkomst, mindsker den administrative arbejdsbyrde for både landbrugere og forvaltninger, foregriber fremtidige produktionsbetingelser og er i overensstemmelse med forbrugernes og samfundets forventninger; understreger, at anvendelsen af ny teknologi bør understøttes af en passende retlig ramme for at frigøre deres fulde potentiale og bør være genstand for solide risikovurderinger;

118. opfordrer til øget finansiering af anvendt forskning i bæredygtige og effektive alternativer til konventionelle plantebeskyttelsesmidler og opfordrer til en revision af de nuværende godkendelsesprocedurer; fremhæver behovet for at undgå yderligere tilbagetrækning fra markedet af plantebeskyttelsesmidler, der overholder de lovbestemte sikkerhedsgrænser, hvis der endnu ikke findes alternativer, for at sikre, at landbrugsproduktionen kan opretholdes på en sikker og bæredygtig måde; påpeger det potentiale, som biostimulanter rummer for at forbedre planteproduktiviteten;

119. understreger vigtigheden af at anerkende og styrke AKIS-modellens rolle som et strategisk og tværgående værktøj i den fælles landbrugspolitik efter 2027, der kan sikre en effektiv formidling af viden og innovation til landbrugerne; mener, at et effektivt og koordineret AKIS er afgørende for at nå centrale mål for den fælles landbrugspolitik vedrørende konkurrenceevne, bæredygtig fødevareproduktion, modstandsdygtighed over for klimaændringer og digital omstilling og skal være fuldt integreret med de nationale strategiske planer;

120. anerkender vigtigheden af EIP-AGRI, som har bidraget til at fremme innovation i landbrugsfødevare- og skovbrugssektoren gennem oprettelsen af operationelle grupper og gennemførelsen af innovative projekter med det formål at udvikle innovative løsninger, der bygger på bedste praksis og forbedrer landbrugsfødevaresektorens bæredygtighed, modstandsdygtighed og konkurrenceevne; opfordrer indtrængende Kommissionen til i højere grad at støtte dette initiativ inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik efter 2027;

121. påpeger behovet for at udforme en specifik foranstaltning til udvikling af landdistrikterne baseret på principperne om integreret bæredygtigt landbrug for at gøre bedre brug af integreret bekæmpelse af skadegørere, herunder biologisk bekæmpelse, droner og endoterapi, for at optimere anvendelsen af plantebeskyttelsesmidler, samtidig med at man til enhver tid overholder de fastsatte retlige og sikkerhedsmæssige grænser og kompenserer landbrugere for eventuelle økonomiske tab; understreger ligeledes vigtigheden af at etablere integreret landbrug som et generelt anerkendt system i EU og at fortsætte med at etablere og fremme bæredygtige og økologiske landbrugsmetoder;

122. fremhæver vigtigheden af at styrke den private finansiering inden for den fælles landbrugspolitik med henblik på at øge investeringerne i landbrug og udvikling af landdistrikterne ved at mobilisere mere langsigtede ressourcer til organisationer for landbrugere, navnlig små- og mellemstore virksomheder, samt familieforetagender;

123. bemærker, at Europa-Parlamentets Forskningstjeneste (EPRS) i et studie fra 2025[1] peger på en koncentration af et lille antal store slagterier i visse regioner; fremhæver derfor behovet for gennem midler under den fælles landbrugspolitik at støtte etableringen og udviklingen af slagterier for at stimulere den lokale økonomi, skabe beskæftigelse og styrke korte forsyningskæder;

124. opfordrer til at sikre en hurtig godkendelse og indførelse af nye forædlingsteknikker såsom CRISPR/Cas-metoden i både store og små virksomheder for at fremme udviklingen af afgrøder, der er mere modstandsdygtige, ressourceeffektive og miljømæssigt bæredygtige;

125. opfordrer til at træffe foranstaltninger, der sikrer landbrugerne fuldt ejerskab og fuld kontrol over deres data, for på den måde at beskytte deres rettigheder og fremme gennemsigtighed i anvendelsen og delingen af landbrugsdata i forbindelse med ny digital og AI-baseret innovation;

126. anerkender de potentielle fordele ved den frivillige EU-dækkende certificeringsramme for CO_2-fjernelse og opfordrer indtrængende Kommissionen til at øge landbrugssektorens adgang til disse muligheder; understreger, at CO_2- og naturkreditter kan give et positivt incitament og fungere som en yderligere indtægt for landbrugere, navnlig unge landbrugere, ved at de får en rimelig belønning for metoder såsom skovlandbrug og regenerativ jordforvaltning, som bidrager til CO_2-fangst og emissionsreduktioner på bedrifterne; understreger, at en sådan certificeringsramme skal være åben og tilgængelig for alle landbrugere, der er villige til at opretholde eller øge kulstoflagringskapaciteten i deres jordbunde, og opfordrer Kommissionen til at skabe betingelser for at sikre markedsefterspørgsel efter sådanne certifikater gennem passende incitamenter og langsigtet forudsigelighed på markedet for investorer i den private sektor; fremhæver, at kulstofbindende dyrkning bør supplere, ikke erstatte, en aktiv og bæredygtig landbrugsproduktion;

127. opfordrer Kommissionen til at fremme produktion af solenergi på bedrifter på en måde, der sikrer, at ejerskabet over anlæggene og de opnåede fordele forbliver hos jordejeren og lokalsamfundet, og som er forenelig med landbrugsaktiviteter, med henblik på at forbedre landbrugernes evne til at tilpasse sig klimaændringerne og bidrage til stabilitet i og diversificering af landbrugernes indkomst;

---

[1] Studie med titlen "Animal welfare during transport: Update on the implementation of Council Regulation (EF) nr. 1/2005" (Dyrevelfærd under transport: orientering om gennemførelsen af Rådets forordning EF nr. 1/2005), EPRS, Enheden for Efterfølgende Evaluering, marts 2025, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/765766/EPRS_STU(2025)765766_EN.pdf.

128. opfordrer indtrængende Kommissionen til at følge henstillingerne i Niinistö-rapporten og tage hensyn til vigtigheden af at have strategiske fødevarelagre; opfordrer til udbredt etablering af strategiske fødevarelagre på grundlag af de solide erfaringer fra Finland og Tyskland og til at indarbejde begrebet "dual use by design" i politikkerne for udvikling af biobrændstofproduktion; mener, at der ikke kan findes fødevaresuverænitet uden strategiske fødevarelagre;

129. understreger vigtigheden af udtrykkeligt at bekræfte lovligheden af dyrkning, høst, forarbejdning og markedsføring af alle dele af hampeplanten til godkendte industrielle formål i hele EU for at skabe retssikkerhed for landbrugere, forarbejdningsvirksomheder, kontrolinstanser og forbrugere; bemærker, at dyrkning af hamp kræver relativt få input, navnlig med hensyn til gødning, plantebeskyttelsesmidler og vand; understreger, at den også bidrager til en sund jordbund og biodiversitet og giver nye økonomiske muligheder, yderligere indtægter og innovation for landdistrikterne i kraft af levering af råmaterialer til industrielle anvendelsesformål såsom tekstilfibre og andre anvendelsesformål såsom sundhed, fødevarer og foder; opfordrer Kommissionen til at fastsætte en fælles EU-dækkende tærskel på 0,5 % tetrahydrocannabinol (THC) for den juridiske klassificering af industrihamp for at sikre harmonisering af national lovgivning i overensstemmelse med EU-Domstolens domme og folkeretten;

°

° °

130. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.